

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Ploha, ulica Karola Ludwika l. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wydać następujące Najwyższe pisma odrębne:

Kochany hrabio Kalnoky!

Postanowiłem Mojemi dołączonemi w odpisie pismami odrębnymi wybraną na rok 1894 przez Radę państwa, w myśl ustawy z dnia 21 grudnia 1867, oraz mającą być przez Sejm węgierski wysłaną na podstawie XII artykułu ustawy z roku 1867, Delegację, dla obradowania nad sprawami wspólnymi zwołać na 14 września b. r. do Budapesztu i polecam Panu, abyś zarządził, co potrzeba, w sprawie wniesienia odnośnych przedłożeń.

Wiedeń, 28 czerwca 1894.

Franciszek Józef w. r.

Kalnoky w. r.

Kochany książę Windisch-Graetz!

Widzę się spowodowaną wybraną na rok 1894 przez Radę państwa, w myśl ustawy z d. 21 grudnia 1867, oraz mającą być wysłaną na rok 1894, przez Sejm węgierski na podstawie XII artykułu ustawy z r. 1867 Delegację dla traktowania spraw wspólnych, zwołać na 14 września b. r. do Budapesztu, a to celem podjęcia przez nią czynności, zastrzeżonych prawnie jej zakresowi działania.

Porucząc równocześnie Moim Ministerstwu dla spraw wspólnych wniesienie przedłożeń konstytucyjnych, polecam Panu zarządzić co potrzeba, celem zwołania członków Delegacji Rady państwa.

Wiedeń, dnia 28 czerwca 1894 r.

Franciszek Józef w. r.

Windisch-Graetz w. r.

Kochany dr. Wekerle!

Widzę się spowodowaną zwołać Delegację, przez Sejm węgierski na podstawie art. XII ustawy z r. 1867 dla traktowania spraw wspólnych na r. 1894 wysłać się mającą, oraz Delegację, wybraną na rok 1894 przez Radę państwa w myśl ustawy z 21 grudnia 1867 r., na dzień 14 września b. r. do Budapesztu, celem podjęcia przez nią czynności, zastrzeżonych ustawą jej zakresowi działania.

Porucząc równocześnie Moim Ministerstwu dla spraw wspólnych wniesienie przedłożeń konstytucyjnych, polecam Panu zarządzić co potrzeba, celem wysłania Delegacji Sejmu węgierskiego i zwołania członków Delegacji.

Wiedeń, 28 czerwca 1894 r.

Franciszek Józef w. r.

Wekerle w. r.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem piśmie odrębnem z dnia 23 czerwca b. r. nadać najmiłościwiej wiceadmirałowi, Maksymilianowi baronowi Pitnerowi, admirałowi portowemu i komendantowi warowni w Poli, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 czerwca b. r. nadać najmiłościwiej nadzwyczajnym i upełnomocnionym ambasadorom, Franciszkowi hrabiemu Stritez-Deymowi w Londynie i Fryderykowi hrabiemu Salandra-Reverterze w Rzymie, wielką wstęgę orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24 czerwca b. r. najmiłościwiej zamianować

radcę Dworu w najwyższym Trybunale sądowym i kasacyjnym, Wojciecha Kochanowskiego, zastępcą członka Trybunału państwowego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 20 czerwca b. r. nadać najmiłościwiej radcy Dworu i krajowemu dyrektorowi skarbowemu w Graeu, Alojzemu Christowi, przy sposobności przeniesienia go na własną jego prośbę w stan stałego spoczynku, krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 22 czerwca b. r. zamianować najmiłościwiej honorowego sekretarza legacji, Jarosława z Wiśniewa hr. Wiśniewskiego, sekretarzem legacji.

P. Minister sprawiedliwości zamianował sędziego powiatowego Feliksa Osadzińskiego w Łańcucie, sekretarzem Rady przy sądzie krajowym w Krakowie, a sędziego powiatowego Bernarda Millera, w Liskach, sekretarzem Rady przy wyższym sądzie krajowym w Krakowie.

Obwieszczenie.

Dnia 30 czerwca 1894 r. odbyło się 10-te losowanie 4-prc. obligacji galic. funduszu propinacyjnego w ogólnej kwocie kapitału 825.800 zł.

Wylosowane obligacje wyszczególnione są w obwieszczeniu dołączonem jako dodatek do *Gazety Lwowskiej*.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Dyrekcyi galicyjskiego funduszu propinacyjnego.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 lipca.

List apostolski Ojca św.

(Ciąg dalszy).

Atoli jakież są prądy w naszych czasach, jeżeli rozważymy rzeczy według prawdziwej ich treści? Stało się prawie zwyczajem spoglądać na Kościół z niedowierzaniem, pogardzać nim, nienawidzić go i złośliwie oceniać. Lecz co gorsza, używa i porusza się wszystkie środki, aby go poddać pod rządy świeckich władców. W tym celu pozbawiono go jego dóbr i wolność jego ograniczono do ostatnich granic; w tym celu utrudniono także bardzo wykształcenie seminaryjne, wydano przeciw duchowieństwu prawa nieublaganej surowości, rozwiązano zakony religijne, które przecie są główną podporą Kościoła, — i wypędzono je z kraju, słowem: wprowadzono znowu w życie zasady Febronjańskie teoretycznie i praktycznie, tylko w zaostrożonej jeszcze bardziej formie. Nie jest to nic innego, jak zadanie gwałtu najświętszym prawom Kościoła. Ale prztem nie zważa się, że to przynosi państwu największą szkodę, ponieważ pozostaje właśnie w jawnem przeciwieństwie z zamiarami Bożymi. Bo Bóg Stwórca i Pan Wszechświata, który społeczeństwo ludzkie poddał władzy świeckiej i duchownej, chciał wprowadzić, żeby były różne władze, ale nie, żeby były rozdzielone i zwalczały się nawzajem. Albowiem nie tylko sama wola Boża, lecz także powszechne dobro społeczeństwa ludzkiego wymaga poprostu, żeby władza świecka sprawowała swe rządy w zupełnej zgodzie z Kościołem. Dlatego ma państwo właściwe sobie obowiązki i prawa, lecz tak samo ma także Kościół swoje; oba zaś, państwo i Kościół, łączyć musi zupełna zgoda.

W ten sposób tylko wzajemne stosunki pomiędzy państwem a Kościołem mogą być uregulowane. Razem z tem zaś ustanie tak-

HISTORYCZNA PRAWDA.

(Kościuszkowski. Biografia z dokumentów wysnuta przez K. Kraków. Druk. Anzycy 1894).

Nareszcie... w stuletnią rocznicę bitwy racławickiej, doczekaliśmy się przecie naukowo opracowanej biografii Kościuszki! Pamiętniki, anekdotyczne opowiadania, luźne listy, wreszcie niedokończone albo poniżej poziomu naukowego stojące szkice — oto cały materiał, z którego czerpać mógł wykształcony czytelnik, pragnący się czegoś dowiedzieć, albo popularyzator nauki, pragnący nadać coś dla szerszych kół o życiu i czynach największego bohatera upadającej Polski. Ze ten smutny stan należy już do przeszłości, że zapelniona została tak dotkliwa, tak kompromitująca dla historyografii polskiego Muzeum narodowego w Rapperswyli. Zebrałszy skrzętną starannością zadziwiająco obfity zbiór pamiątek kościuszkowskich, nie poszczędiło Muzeum ani kosztów ani zabiegów, celem wydania biografii bohatera, a pożytkowało do napisania jej najlepiej do tego przystosowane pióro, którego incognito zdradzić byłoby chyba — w obec tych przynajmniej, których to bliżej obchodzi — zupełnie zbyteczną niedyskrety.

Ród Kościuszków jest pochodzenia ruskiego — nazwisko przedstawia zdrobnienie chrześcijańskiego imienia greckiego Konstanty. Już protoplasta tego rodu Kostiuszko Fedorowicz, którego pierwszy ślad w aktach znajduje się

w r. 1509, pieczętował się herbem Roch III (trzy belki poziome) i otrzymał z nadania królewskiego posiadłość Siechnowice, niedaleko Brześcia litewskiego leżącą. Posiadłość ta (choć nie w całości) dotychczas się w rodzinie Kościuszków zachowała. „Rzeczpospolita uniowana przekształcała, — jak się wyraża szan. autor — „do szpiku kości, do głębi serca i mózgu Kościuszków, Potiejów (Pociejów), Niemcewiczów... na Polaków;“ już na początku XVII w. Kościuszkowie byli Polakami, a wkrótce potem z dyzunitów i chwilowych dyssydentów (ewangelików) stali się gorliwymi wyznawcami religii rzymsko-katolickiej. Była to drobna szlachta, oddana życiu sielskiemu, która ani wojowała, ani wyższych godności nie piastowała, a tylko zajmowała się gospodarstwem.

Ojciec Tadeusza, Ludwik Tadeusz Kościuszkowski, chociaż objął po rodzinie swoim interesem zagmatwane, to jednak ostatecznie nie tylko się przy Siechnowicach utrzymał ale i Mereczowszczyznę nabył. „W smutnych dziejach ówczesnego sejmikowania żadne brudne wspomnienie do imienia Ludwika Kościuszki nie przylgnęło!“ To co pierwszy nierozważnie w świat puścił L. Chodźko, a pochwylił za nim w lot historycy rossyjscy, jakoby ojciec Kościuszki źle się obchodził z chłopami, i zginął z ich ręki — to nie ma nie tylko historycznego ugruntowania, ale nawet prawdopodobieństwa za sobą. Żona Ludwika Kościuszki, Tekla z Ratomskich, była kobietą rządzoną i szczerze do męża przywiązana. „Zacne to i szacunku godne małżeństwo.“ Po śmierci męża (1758) Kościuszkowa utrzymywała jak mogła fortunę, i dopiero syn starszy Józef, wprowadził nie-

ład w to gospodarstwo. Był to w ogóle człowiek niewielkiej wartości, choć może za ostro nazywa go autor „upadłym.“ Ani do niego ani do młodszej siostry Katarzyny Żółkowskiej nie pociągał Tadeusza sympatya, natomiast bardzo się lubili ze starszą siostrą Anną Estkową. Była to dobra kobieta, a także i mąż jej pan Piotr, zawsze pocziwym dla Tadeusza okazywał się szwagrem. Ci dwoje naprawiali, to co psuł Józef, w ich domu znajdował zawsze punkt oparcia Tadeusz, ich potomkom też później swoją schedę siechnowicką zapisał.

Andrzej Tadeusz Bonawentura Kościuszkowski, najmłodszy z całego rodzeństwa, urodził się na początku roku 1746; dzień urodzin nie jest znany a tylko dzień chrztu, którym był 12 lutego. Gdy ojciec umarł, miał Tadeusz dopiero lat 12, głównie więc musiał myśleć o jego wychowaniu matka. Oddany był najpierw prawdopodobnie do szkoły jezuitkiej w Brześciu, jednakże nie widać w późniejszym życiu śladu wpływów tej szkoły. Sam tylko tyle z czasów pierwszej nauki swojej opowiadał Kościuszkowski, że między wszystkimi sławnymi ludźmi najbardziej upodobał sobie Tymoleona Korynckiego, dlatego że „podzykaną narodowi wolność zwrócić mógł, nie z niej nad nią sobie nie biorąc.“ Nawet z czasów kadeckich nie wiele zachowało się wiadomości o Kościuszcze; to jednak pewna, że zasady tej postępowej i na wskroś patriotycznej „szkoły rycerskiej“ przylgnęły do wrażliwego serca młodzieńca. W jednym z podręczników tej szkoły: „Historii nauk wyzwolonych Carlaucasa, której zachował się nawet egzemplarz podpisem Kościuszki opatrzone, takie wśród tekstu przedmowy

czytamy myśli: „Wy tę w najopłakaniejszym, który tylko być może wymyślony, stanie zostającą ojczyznę waszą powinności załudnić obywatelami gorliwymi o jej sławę, o uwiekszenie jej mocy wewnętrznej i poważania postronnego, o poprawę rządów jej w gatunku swym najgorszych... Zbądźcie wy płód nowy odmienili starą postać kraju swego“.... Któż nie pozna, że to są wszystko myśli, które później usiłował w czyn wprowadzić Kościuszkowski?

Ukończywszy szkołę kadetów ze stopniem kapitana, przepędziwszy potem jeszcze pięć lat we Francji na studiowaniu inżynierii wojskowej, zapragnął Kościuszkowski wiadomości swoje poświęcić na usługę ojczyzny. Niestety nie znalazło się miejsce dla niego w zredukowanej po pierwszym rozbiórce armii Rzeczypospolitej! Stosunki majątkowe powikłały się w sposób niemiły, nareszcie doznał jeszcze sercowego zawodu. Zakochał się w Ludwice Sosnowskiej, córce hetmana polnego litewskiego; panna była mu wziętną, ale pod presją ojca zmuszona była oddać rękę swą Józefowi księciu Lubomirskiemu. Wszystkie te ciosy i zawody taką goryczą napełniły serce Kościuszki, że postanowił opuścić ojczyznę. Udał się najprzód do Francji, a stąd w połowie roku 1776 popłynął przez ocean do Ameryki. Francya już wówczas tajemnie popierała Amerykanów, którzy w tym kraju mieli swoich agentów, starających się o broń tudzież i o zdolnych oficerów — i oto była droga, którą Kościuszkowski dostał się do szeregów walczących o niepodległość swoją Zjednoczonych Stanów.

Legenda kościuszkowska podniosła na piedestał nadzwyczajnego wśród obcych zna-

że zawichrzające dziś wszystko naprężenie pomiędzy niemi, które z więcej niż jednego powodu bardzo mało odpowiada regułom roztropności i wszystkim dobrem jest nadwyzczaj uciążliwe. Wtedy także, gdy interesa obu mocarstw nie będą z sobą zmieszane, ani rozdzielone, oddadzą poddani bez przeskody cesarzowi, co jest cesarskiego, a Bogu, co jest Boskiego.

Innem, dla jednocy poważnem niebezpieczeństwem, jest sekta wolnomularska, potęga groźna, która oddawna ciemieży narody, a zwłaszcza katolickie. Dumna aż do zachwałności z siły, środków, powodzenia, porusza ona wszystkich, pod osłoną czasów naszych tak zaniepokojonych, aby utrwalić i rozprzeżstrzenie wszędzie panowanie swoje. Z ciemnie, w których przysposabiała swe zasadzki, wylania się na światło dzienne w naszych miastach i jakby na wyzwanie Boga w tem tutaj samem mieście, stolicy świata katolickiego, wybrała swoją siedzibę. Co przedewszystkiem jest ubolewania godnem, to, że wszędzie, gdzie stopą swą postawi, wciska się do wszystkich sfer i wszystkich instytucyj państwowych, aby, jeśli można, dojść do tego, by się stać najwyższymi sędzią we wszystkich rzeczach. Jestto opłakaniem mianowicie z tego względu, powtarzamy, że i przewrotność jej zdań i niegodziwość jej zamiarów są widocznymi. Pod pozorem domagania się praw człowieka i zreformowania społeczeństwa, uderza na instytucje chrześcijańskie: wszelką naukę objawioną odrzuca, obowiązki religijne, sakramenta, wszystkie te rzeczy święte gani jako zabobony; małżeństwu, rodzinie, wychowaniu młodzieży, życiu publicznemu i prywatnemu stara się ona odjąć ich charakter chrześcijański, jako też w duszy ludu zniszczyć szacunek dla władzy Boskiej i ludzkiej. Religia, którą przepisuje, jest kult natury i prawa natury stawia jako jedyną miarę i jedyną regułę prawdy, uczciwości i sprawiedliwości. Przez to, jak widzimy, człowiek popada w obyczaje i zwyczaje niemal pogańskie, jeżeli nadmiar i wyrafinowanie rozkoszy nie strącają go jeszcze niżej.

Jakkolwiek co do tego punktu już gdzieindziej podaliśmy ważne ostrzeżenia, wszelako czujność Nasza apostolska nakazuje nam naglić, przypominać i powtarzać, że przeciwko tak groźnemu niebezpieczeństwu, nigdy nie można być dosyć uzbrojonym. Oby dobroćliwość Boża raczyła pokrzyżować te zgubne zamiary! Lud chrześcijański atoli niechaj zrozumie, że należy zerwać z tą sektą i raz otrząsnąć się z tego ubliżającego jarzma; niechaj więcej gorliwoci dołożą ci, którzy są bardziej przez nią uciemienieni, Włosi i Francuzi. Powiedzieliśmy już sami, jakiej broni należy użyć i jaką obrać taktykę w tej walce; zwycięstwo zresztą jest niewątpliwe przy takim wodzu, jak ten, który mógł powiedzieć: „Jam jest, który zwyciężył świat.“

Skoroby zostało zażegnane to podwójne niebezpieczeństwo a społeczeństwa przywiezione do jednocy wiary, natenczas wraz z skutecznymi przeciw złemu środkami napływałyby cudowna obfitość dóbr. Wskazemy tutaj główne z nich.

(Dokończenie nastąpi.)

czenia bohatera postać późniejszego naczelnika narodu. To co się mówi o przyjaźni między Waszyngtonem a Kościuszką, redukuje się do stosunku między przelozonym a ceniowym podwładnym. Kościuszko nigdy nawet osobnym korpusiem nie dowodził w Ameryce. Jednakże mimo to zasługi jego dla sprawy amerykańskiej są niepospolite — a wszystkie odnoszą się do służby w inżynierii wojennej. Najprzód opracował plan fortyfikacyi Billingsportu pod Filadelfią, następnie na północnym teatrze wojny nad rzeką Hudsonem zakładał obronny obóz pod Saratogą i brał udział w obwarowaniu twierdzy West-Point, a wreszcie w drobnej ale czynnej akcji na południowym teatrze wojny w Wirginii i Karolinie, przyniósł Amerykanom rozliczne usługi zdejmowaniem pomiarów, budowaniem pontonów i szanców, aż do chwili zajęcia Charlestonu. Szczególnie dobrze przysłużył się Kościuszko armii generała Gatesa pod Saratogą. Gdy Gatesowi pewien znajomy lekarz winał zwycięstwa, odrzekł generał: — „Wstrzymaj się doktorze, bądźmy rzetelni! Na wojnie tak samo jak w medycynie wiele czynią naturalne przyczyny, niezależne od władzy naszej. W obecnym wypadku wielkimi strategikami były pagórki i lasy, który młody inżynier polski umiał zrzęcznie obrać pod mój obóz“. Jakkolwiek więc nie jako przyjaciel i zaufany Waszyngtona, to jednak opuszczał Kościuszko Amerykę ze stopniem generała, z orderem Cynnynta, ze stałą pensją — a przedewszystkiem z zaszczytną rezolucją w ręku „że Kongres jest przejęty wysokiem uznaniem dla jego długich, wiernych i wielce cennych usług“.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Fryderyk Papée.

KRONIKA

Lwów, 2 lipca.

— **Jego ces. i król. Wysokość Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor** przybył wczoraj zrana do Lwowa w towarzystwie hr. Salma i hr. Chołoniewskiego i zamieszkał w hotelu „Impérial“. O godzinie 10 przed południem udał się Najd. Arcyksiążę *incognito* na plac Wystawy krajowej z gronem towarzyszących Mu osób. Jego ces. i król. Wysokość oglądał przedewszystkiem panoramę, następnie kilka pawilonów, między innymi Najd. Arcyks. Albrechta, hr. Andrzeja i Romana Potockich, przemysłowy, J. E. Namiestnika hr. Badeniego i t. d., po czym odjechał do miasta, na śniadanie dane przez księżną Romanową Sanguszkową. Na śniadaniu oprócz Dostojnego Gościa i gospodyni byli: Najd. Arcyksiążę Leopold Salwator z małżonką Najd. Arcyksiężną Blanką, siostra Najd. Arcyksiężnej Alicya Bourbon, J. E. P. Namiestnik hr. Badeni z małżonką ks. Adamowa Sapieżyna, komenderujący ks. Windischgraetz z małżonką, J. E. Marszałek krajowy ks. Eustachy Sanguszko, adiutant Najd. Arcyks. Ludwika Wiktora hr. Salm, Marszałek Dworu Najd. Arcyks. Leopolda Salvatora br. Lazarini, hr. Chołoniewski, hr. Szezęsny Koziębrodzki i hr. Tadeusz Koziębrodzki.

Po śniadaniu złożył jego ces. i król. Wysokość Najd. Arcyks. Ludwik Wiktor wizytę Najd. Arcyksiężni Leopoldowi Salwatorowi i ks. Adamowi Sapieżu, u którego zostawił swoją kartę, ks. Sapieża jest bowiem cierpiący.

Po raz wtóry przybył Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor wraz z Najd. Arcyks. Leopoldem Salwatorem, hr. Salmem i Chołoniewskim na plac Wystawy około godziny 5. zupełnie niespodzianie bramą od drogi Strzyżkiej. Najd. Arcyksiążęta zwiędzili dział etnograficzny, byli w chacie polskiej, gdzie Ich ces. i król. Wysokości oprowadzał prof. Szuchiewicz, później w cerkwi. Najdost. Arcyksiążę Ludwik Wiktor chwalił bardzo malownicze położenie Wystawy, poczem wraz z Najd. Arcyksiężni Leopoldem Salwatorem, hr. Salmem i Chołoniewskim wsiadł do wozu kolei napowietrznej i ponad parowem przejechał do głównej alei wystawowej, którą udał się do pawilonu architektury. Tu powitali Dostojnych Gości: Stanisław hr. Badeni, dr. Marchewski, Mikolasek i Zieliński. Najd. Arcyksięcia Ludwika Wiktora oprowadzał w gmachu architektury hr. Oskar Potocki, pokazując buczackie makaty, z których jedną Dostojny Gość zakupił.

Następnie wstąpił Najdost. Arcyksiążę do mauzoleum Matejkowskiego i do Pałacu sztuki, gdzie oprowadzał i udzielał wyjaśnień p. Władysław Łoziński. Kilkakrotnie wyraził się Najd. Arcyksiążę z wielkiem uznaniem o wystawie sztuki, a przedewszystkiem podobały Mu się obrazy Bilińskiej, Brandta, Chełmońskiego i Kowalskiego.

Po wyjściu z Pałacu sztuki pożegnał się Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor z członkami dyrekcji i wraz z Najd. Arcyksiężni Leopoldem Salwatorem, hr. Chołoniewskim i hr. Salmem udał się na herbatę do francuskiej restauracyi. O godzinie pół do 7, odjechał Najd. Arcyksiążę do miasta, a w godzinę później wyjechał ze Lwowa z powrotem do Rudnik, do hr. Chołoniewskich.

— **JE. P. Minister handlu hr. Wurmbrand**, zmieniając program swego pobytu we Lwowie, po złożeniu wizyt Najdost. Arcyksiężni Salwatorowi, JE. ks. Marszałkowi Eustachemu Sanguszcze, St. hr. Badeniemu, JE. Wilhelmowi hr. Siemieńskiemu-Lewickiemu i w. i. udał się w sobotę popołudniu o godzinie 3 w towarzystwie JE. P. Namiestnika, hr. Chorinskiego i wiceprezydenta Izby handlowej p. Piepesa na objazdkę po mieście, ażeby zwiędzić niektóre tutejsze zakłady przemysłowe. Przedewszystkiem zwiędził parową fabrykę wyrobów stolarskich braci Wczelaków. Po zakładzie oprowadzał Pana Ministra p. Franciszek Wczelak, który dawał wyjaśnienia i odpowiadał na bardzo szczegółowe zapytania Pana Ministra, co do rodzaju drzewa używanego do wyrobów, co do cen materiałów, cen mebli, parkietów i t. p. Jego Ekscełencya pochwalił bardzo wzorowe urządzenie fabryki. Ztąd wyjechał Pan Minister do młyna parowego p. Thoma. Młyn ten, jak wiadomo zgorzał przed dwoma laty, obecnie jest odrestaurowany i doskonale się przedstawia. Następnie zwiędzał Pan Minister browar p. Lilienfelda, a w końcu fabrykę spirytusu p. Baczewskiego.

Za powrotem do miasta zwiędził P. Minister gmach dyrekcji poczt i telegrafów, oprowadzany przez p. dyrektora Seferowicza, poczem udał się do Muzeum hr. Dzieduszyckiego.

Wieczorem był JE. Pan Minister na obiedzie u JE. Pana Namiestnika.

Wczoraj, w niedzielę przedpołudniem zwiędził JE. Pan Minister handlu biura Izby handlowej i przemysłowej, gdzie Pana Ministra powitali: prezydent dr. Marchewski, wiceprezydent Piepes, Szczepanowski, Epstein i inni członkowie Izby.

Następnie udał się Pan Minister na konferencyę w sprawie kolei lokalnych, która odbyła się w Wydziale krajowym, później na śniadanie, dane przez księżną Romanową Sanguszkową.

Po śniadaniu był JE. hr. Wurmbrand na Wystawie (o czem piszemy we właściwej rubryce), następnie na obiedzie u JE. ks. Marszałka krajowego. Dziś rano wyjechał JE. Pan Minister do Czerniowiec, gdzie zabawi dwa dni; z powrotem odwiedzi w Łańcucie hr. Romanów Potockich, a ztamtąd pojedzie do Wiednia.

— **Obiad**. U PP. Namiestnikostwa Kazim. hr. Badenich odbył się w sobotę o godz. 8 obiad na 26 nakryć, w którym oprócz Dostojnych Gospodarstwa i hrabianki Wandy Badenianki, wzięli udział: JJ. EE. Minister handlu Gundaker hrabia Wurmbrand, Filip Zaleski, Marszałek krajowy ks. Eustachy Sanguszko, komendant korpusu książę Ludwik Windisch-Graetz, Wilhelm hrabia Siemieński-Lewicki i szef sekcyjny w Ministerstwie handlu Henryk Wittek; dalej Wiceprezydent Namiestnictwa p. Jan Lidl, Wiceprezydent krajowej Rady szkolnej dr. Michał Bobrzyński, Wiceprezydent krajowej Dyrekcji skarbu dr. Witold Korytowski, Stanisław hr. Badeni, Antoni Jaxa Chamiec, Andrzej hr. Potocki, Stanisław Szczepanowski, August Gorayski, prezydent miasta Edmund Mochnacki, wiceprezydent miasta Zdzisław Marchewski, Juliusz Bielski. Włodzimierz Kozłowski, radaa Dworu Karol Wurmbrand, radaa Dworu i dyrektor poczt i telegrafów Jan Seferowicz, dyrektor ruchu kolei państwowych Alfred Deyma, wiceprezydent Izby handlowej i przemysłowej Jakób Piepes, hr. Chorinsky.

— **W obiedzie** danym wczoraj przez JE. ks. Marszałka krajowego Eustachego Sanguszkę, na cześć JE. Pana Ministra handlu, wzięli udział: JE. Namiestnik Kazimierz hr. Badeni, JE. bar. Wittek, JE. Filip Zaleski, bar. Leopold Gudenus, Wiceprezydent dr. Korytowski, Antoni Chamiec, dyrektor poczt Seferowicz, komenderujący książe Windisch-Graetz, Stanisław hr. Badeni, Gorayski, Andrzej hr. Potocki, Dawid Abrahamowicz, Edward Jędrzejowicz, dr. Marchewski, koncep. ministeryalny hr. Chorinsky, Szczepanowski i radaa Namiestnictwa Morawetz.

— **Rektorem tutejszej c. k. Szkoły politechnicznej** na rok szkolny 1894/95 wybrany został profesor Maksymilian Thullie, dyplomowany inżynier — profesor teorii i budowy mostów.

— **„Przechadzka po powszechnej Wystawie krajowej we Lwowie w r. 1894“**, nowa zabawa towarzyska, wydana nakładem redakcyi „Małego światka“. Do właściwej tablicy, na której obok widoczków pomieszczone nazwiska pawilonów, dołączono kosteczkę oraz kilka chorągiewek różnokolorowych jako bilety wstępu na Wystawę. Siedząc przy stoliku można obejść Wystawę i zewnątrz oglądać pawilony. Objasnienie obok pomieszczone ułatwia zrozumienie gry. Zabawka ta będzie pamiętką z Wystawy dla Milusińskich. Nabyć ją można w pawilonie piśmiennictwa i pracy kobiet, oraz w handlach lwowskich, jakoteż w redakcyi i administracyi „Małego światka“. Cena zabawki jest przystępna.

— **C. k. Szkoła politechniczna we Lwowie** święcić będzie dnia 10 lipca b. r. 50cie lecie swego istnienia, a święcić z tem większą radością, że ustawa o organizacyi Zakładu, która dotąd była urządzoną prowizorycznie, otrzymała już Najwyższą sankcyę.

Statut organizacyjny zapewnia Szkole politechnicznej nie tylko prawo ustawowego istnienia z językiem wykładowym polskim, ale ujęty w szerokie ramy, rokuje naszemu jednemu technicznemu zakładowi w kraju piękną przyszłość pod względem możliwości szybkiego i wspaniałego rozwoju.

Politechnika, pragnąc uciec te dwa piękne momenta swego rozwoju, tę jej chwilę usankcjonowania jej statutu organizacyjnego i zakończenia pięćdziesiątego roku swego, dla pożytku kraju tak szerokiej i płodnej w dodatnie owoce działalności, przygotowuje się gorliwie do uroczystości wyznaczonych na dzień 10 lipca.

Podczas uroczystości wykonaną będzie wspaniała kantata, napisana przez p. Michała Świeżyńskiego z Krakowa do słów poety Stanisława Rossowskiego. Urządzeniem wykonania tej kantaty oraz śpiewu choralnego podczas nabożeństwa w kościele św. Maryi Magdaleny zajęła się młodzież Szkoły politechnicznej i pozyskała w tym celu współudział Towarzystwa „Lutnia“.

— **Doktorat**. P. B. Weber, rodem ze Lwowa, otrzymał na wiedeńskim Uniwersytecie stopień doktora praw.

— **Wydział „Czytelnia dla kobiet“** we Lwowie, zaprasza członków „Czytelni“ na nadzwyczajne zebranie w d. 3 lipca o godz. 4 popołudniu w lokalu „Czytelni“, w celu porozumienia się co do przyjęcia i ogłoszenia licznego zjazdu pań na Wystawę krajową.

— **Z kompetentnej strony** donoszą nam, iż w sprawie ogłoszonego, jak się zdaje jednostronnie w *Kuryerze Lwowskim* z dnia 29 czerwca b. r. (p. n. „Krwawa scena“) i *Dzienniku Polskim* z dnia 31 czerwca (p. n. „Gorąca krew“) zajęcia między majorem H. i p. Z. wdrono, co się samo przez się rozumie, dochodzenie sądowe. Ono bezwzględnie wyjaśni całą tę sprawę i stwierdzi czy i o ile jedna lub druga strona dopuściła się karygodnego czynu. Aż do ukończenia dochodzenia sądowego nie wydaje się rzecz właściwą zapuszczać się w publiczne omawianie tego przedmiotu.

— **Rok szkolny 1893/4 w c. k. IV gimnazjum we Lwowie**, kończy się dnia 12 b. m. Wpisy uczniów do I klasy będą się odbywały dnia 11 b. m. popołudniu od godz. 3 do 5 i dnia 12 b. m. rano od godz. 10 do 12, zaś egzamina wstępne dnia 12 b. m. popołudniu i 13 b. m.

— **Z Ossolineum**. Dyrekcya zakładu nar. im. Ossolińskich zawiadamia nas, że począwszy od 1 lipca po koniec sierpnia, biura biblieczne, gabinet monet i medali polskich, tudzież zbiory muzealne, będą otwarte dla publiczności, codziennie z wyjątkiem dni niedzielnych i świątecznych, od godz. 10 rano do 1 w popołudniu.

— **W zakładzie ociemniałych** przy ulicy Łyczakowskiej l. 37, odbędzie się popis publiczny chłopców i dziewcząt dnia 7 lipca w sobotę o godzinie 10 zrana.

— **Kapele wojskowe** grać będą w lipcu: dnia 3 przed pałacem Namiestnictwa, w piątek dnia 6 w ogrodzie Miejskim, we wtorek 12 przed komendą korpusu, we czwartek 12 przed strażnicą główną, w piątek 13 w ogrodzie Miejskim, we wtorek 17 na Wysokim Zamku, w piątek 20 w ogrodzie Miejskim, we wtorek 24 przed komendą korpusu, w piątek 27 w ogrodzie Miejskim, we wtorek 31 na strzelnicy miejskiej.

— **Ślub**. W kościele OO. Kapucynów w Krakowie pobłogosławił ks. kanonik Drohojowski związek małżeński dra Jana Różeckiego z p. Maryą Heurteux, córką Aleksandra i Wiktorii Heurteux.

† **Zmarł** w ostatnich dniach: w Wiedniu Karol Faulmann, znany profesor stenografii i autor licznych dzieł lingwistycznych, w 60 roku życia.

— **Zamach samobójczy**. Andrzej Mocharski, dyktaryusz magistratu, postrzelil się wczoraj popołudniu w zamiarze samobójczym w gmachu ratuszowym. Pogotowie stacyi ratunkowej skonałowało ranę wielkości soczewicy po lewej stronie klatki piersiowej i odstawiło chorego po opatrzeniu do szpitala powszechnego. Powód samobójstwa niewiadomy.

— **Strusia pióro**, znalezione przed kilkoma dniami w dorozce, złożono w c. k. dyrekcji poczt.

— **Śmierć przez przejechanie**. Ponościł dziś po godzinie 9 rana dyktaryusz c. k. sądu kraj. karnego, 63-letni Edward Loos, stawiając się pod koła wozu tramwaju elektrycznego nr. 9, jadącego z placu Halickiego w kierunku ku Wystawie. Loos zbiegł był po schodkach znajdujących się przed starym gmachem sądowym przy ul. Batorego, na chodnik, gdzie widział też kierownik wozu Jan Piwko, ale już w następnej chwili spostrzegł go już przed wozem padającego na ziemię. Nim Piwko zdolał wstać z wozu, przeszło przednie lewe koło przez niego szczęśliwie i pokaleczyło go w strasliwy sposób, rozdarszy mu całą jamę brzuszna. Przywołano natychmiast pogotowie stacyi ratunkowej, ale pomoc była już niemożliwą, gdyż Loos nie dawał już znaku życia. W obecności komisji sądowej, która przybyła na miejsce wypadku, niesiono wóz zapomocą windy i wydobyto zwłoki, które odesłano do kostnicy szpitala.

O ile okazuje się z dotychczasowych dochodzeń, wypadek nastąpił skutkiem własnej nieostrożności Loosa, który mając wzrok i słuch przytępiiony, usiłował tuż przed nadjeżdżającym wozem przebież w poprzek ulicy, a nie jest nawet wykluczony zamiar samobójstwa.

— **Z obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie**. Dnia 2 lipca. Rano metr opada.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w południe dnia 30 czerwca do 12 w południe dnia 2 lipca b. r., mieliśmy wiatr zmienny z zachodu, o średniej prędkości 3.0 m/s, niebo przeważnie zachmurzone, a powietrze wilgotne (78 procent wilgotności względnej). Opad, deszcz, wysokość opadu 17.4 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +16.3°C., najwyższa +23.0°C. wczoraj popołudniu, najniższa +11.4°C. dziś w noc.

Wczoraj padał kilkakrotnie deszcz, dziś pogoda.

Zniżka barometryczna 750 do 760 mm znadawała się wśrodk. Rosyji; zwykła 775 do 785 mm. na morzu Niemieckiem.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południu 766 mm.

Prognoza na dobę 3 lipca bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr białoburachodni o średniej prędkości 5 m/s; średnia temperatura doby podniesie się do +16°C. niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 75 proc.; opad, deszcz, chwilowy, zresztą pogoda.

— **Zmiana własności**. Majatki Nagry Polena i Orosz-Rutka, w obszarze przeszło 6000 morgów, przeszły w tych dniach na własność p. Konstantego Mora Korytowskiego, byłego właściciela Mszany dolnej.

Notatki literacko-artystyczne.

Z Teatru. Wczoraj zarówno w teatrze hr. Skarbka, jak i sali teatralnej na placu Wystawy było pełno. W teatrze hr. Skarbka dawano tak miłą zawsze dla ucha i serca polskiego operę Moniuszki: „Straszny dwór“ (z panem Myszugą); w teatrze na Wystawie zaś wesołą komedię Z. Przybylskiego: Wiecek i Wacek. Publiczność oklaskiwała z zapalem wyborną grę artystów, autorowi zaś urządzono serdeczną owację: otrzymał on od przyjaciół wspaniały wieniec.

Repertoar teatralny. Dziś, w poniedziałek w teatrze hr. Skarbka „Nitouche“, operetka w 4 aktach Herve'go. Pierwszy gościnny występ pani Adolfiny Zimajer.

Jutro, we wtorek w teatrze hr. Skarbka „Afrykanka“, wielka opera w 5 aktach Mayerbeera. Gościnny występ panny Kruzelnickiej, oraz pp.: Schlaffenberga, Górskiego i Kowalskiego.

Popis uczniów koncesjonowanej szkoły muzycznej p. Heleny Słomkowskiej odbędzie się jutro, dnia 3 lipca od godziny 4½ po południu w własnym lokalu ul. Teatralna 1. 10 (nad wystawą obrazów). Wstęp wolny.

Wścigi konne w Krakowie.

Kraków, 30 czerwca.

(j) Ostatni, dzisiejszy dzień wścigów ożywił się naprawdę; publiczność pamiętała o tem, że to ostatni dzień sezonu Towarzystwa międzynarodowych wścigów.

W biegu pierwszym o nagrodę Wandy 2400 koron, dla 3-letnich i starszych koni, urodzonych w Galicji, Królestwie Polskiem albo Rosyji; na 8 zgłoszonych koni staje do wścigu 3. Do mety przychodzi pierwsza „Telimena“ hr. Jana Tarnowskiego z Chorzelowa, druga klacz „Satanella“ hr. Józefa Potockiego, trzecia klacz „Cma“ hr. St. Siemierskiego. Totalizator płacił za 5 zł. 7 zł., za 10 zł. 14 zł., za 50 zł. 73 zł.

Drugi bieg — nagroda Wawelu 8000 koron — dla 3-letnich i starszych ogierów i klaczy wszystkich krajów. Meta 3000 metrów. Na 10 zgłoszonych koni staje u startu 2. Pierwszy przychodzi ogier „Virad“ p. E. Blaskovitsa, drugi ogier „Turn“ ks. Fr. Auerperga. Totalizator płacił za 5 zł. 11 zł., za 10 zł. 22 zł., za 50 zł. 111 zł.

Trzeci bieg — nagroda Cadiego 2400 koron, dla 4-letnich i starszych koni wszystkich krajów. Meta 2000 metrów. Na 12 zgłoszonych stają u startu 3 konie. Pierwszy przychodzi do mety ogier „Mirewalo“ hr. Art. Henckla, drugi ogier „Kropido“ hr. Jana Tarnowskiego z Chorzelowa, trzeci ogier „Leid“ hr. Artura Schönborna. Totalizator płacił za 5 zł. 9 zł., za 10 zł. 19 zł., za 50 zł. 99 zł.

Czwarty bieg — połączalny handicap, nagroda 2400 koron, ofiarowanych przez austriacki Jockey-Club, dla 3-letnich i starszych koni, urodzonych na kontynencie. Meta 2000 metrów. Zgłoszono 11 koni. Tym razem bieg zajmujący, ponieważ stają u startu 7 koni. Pierwszy u mety ogier „Csako“ ks. Fr. Auerperga, druga klacz „Coalition“ hr. Ant. Apponyiego, trzeci ogier „Kropido“ p. E. Blaskovitsa. Totalizator płacił za 5 zł. 17 zł., za 10 zł. 34 zł., za 50 zł. 171 zł.

Piąty bieg pocieszenia, nagroda 2400 koron, ofiarowanych przez austriacki Jockey-club dla koni urodzonych na kontynencie z wyłączeniem koni francuskich. Meta 1200 metrów. Zgłoszono 34 koni. U startu stają 2 konie. Pierwszy przybył „Benzur“, druga klacz „Hero“ Capt. Black. Totalizator płacił za 5 zł. 7 zł., za 10 zł. 14 zł., za 50 zł. 70 zł.

Szesty bieg, nagroda trybun, bieg z plotami, handicap. Nagroda 2400 koron. Dla koni wszystkich krajów; meta 2400 metrów. Zgłoszono 5 koni. U startu stanęły 2. Pierwszy u mety ogier „Velocipede“ ks. Fr. Auerperga, drugi walcach „Jongleur“ p. Konst. Korytowskiego. Totalizator płacił za 5 zł. 5 zł., za 10 zł. 11 zł., za 50 zł. 56 zł.

Siódmy bieg, wielkie krakowskie steeplechase, nagroda 8000 koron, dla koni wszystkich krajów. 4800 metrów. Biegał tylko jeden kon: klacz „Repkeny“ hr. Art. Schönborna. Totalizator nie funkcjonował weale w tym biegu.

Po wścigach odbyło się *corso* kwiatowe na rzecz ubogich wstydzących się żebraków. Odbywało się na przestrzeni od ulicy ul. Karmelickiej do ul. Sławkowskiej; od strony ul. Karmelickiej wzniesiono bramę tryumfalną. Udział powozów prywatnych słaby, przeważnie krążyły dorożki. Z własnych powozów toczących należały powozy hr. Andrzejów Potockich, bar. Konopki z Borków, pani Czesławowej Kieszowskiej, adwokata Szalaya, p. Ostaszewskiego; odznaczają się one albo

doborem kwiatów, albo doborem koni. Deszcz przeszkadzał zabawie; tego rodzaju popisy powodzą się najlepiej w wielkich miastach.

Jutro dzień wścigów galicyjskiego klubu jazdy panów.

OSTATNIA POCZTA

Konferencya w sprawie gal. kolei lokalnych odbyła się wczoraj, w niedzielę o godzinie 11 przedpołudniem w sali marszałkowskiej Wydziału krajowego. Na konferencyę przybyli: JE. P. Minister handlu hr. Wurmbbrand, JE. P. Namiestnik hr. Badeni, JE. ks. Marszałek Sanguszko, zastępca Marszałka p. Chamiec, radca Dworu Karol Wurmb, szef sekeyi baron Wittek, członek Wydziału krajowego p. Jędrzejowicz, Prezes Koła polskiego JE. P. Filip Zaleski, poseł Szczepanowski, Andrzej hr. Potocki, p. Siegler w. Eberswald z Krzeszowic, oraz referenci kolejowi w Wydziale krajowym pp. Leon Paszkowski i Zaleski.

Najjaśniejszy Pan przybył przedwczoraj o godzinie trzy kwadranse na 8 wieczorem do Trydentu. Na przyjęcie Jego Ces. Mości stolica włoskiego Tyrolu przybrała świąteczną szatę a ludność szła z sobą w zawody w wyrażaniu najgorętszych uczuć Najmłodszemu Monarsze.

Po uroczystem powitaniu na dworcu kolejowym, przyczem Najj. Pan odpowiedział po włosku na przemówienia marszałka krajowego hr. Brandisa i wiceburmistrza Doringoni'ego i zaszczycił krótką rozmową kilku dostojników, Najj. Pan udał się ulicami natłoczonymi publicznością, która wydawała bezustannie entuzjastyczne okrzyki, powiewała chustkami i rzucała kwiaty pod koła ekipażu monarszego, do hotelu „Trento“, gdzie przystanęła apartament dla Jego Ces. Mości.

Na placu przed hotelem zebrały się nieprzeliczone rzesze, wśród których znajdowało się wielu włoskich z bliższych i dalszych okolic wydając bezustannie okrzyki *evviva*. Entuzjazm doszedł do szczytu, gdy Monarcha pojawił się na balkonie i dziękował ukłonem wojskowemu za owacy.

O godzinie pół do 10 przybył Jego Ces. Mość do teatru, który wspaniały przedstawiał widok. Łoże i krzesła parterowe zajęli członkowie arystokracji, dostojnicy cywilni i wojskowi oraz liczne damy w toaletach balowych. Gdy Najj. Pan w uniformie pułkownika strzelców pojawił się w loży, orkiestra zaintonowała hymn ludowy a publiczność powstawszy ze swych miejsc wydała z pełnej piersi okrzyki: *evviva! hoch!* Owacy trwały kilka minut, Monarcha widocznie wzruszony wychylił się i kłaniał się na wszystkie strony. O godzinie pół do 11 opuścił Najj. Pan salę teatralną i powrócił do swych apartamentów. Jak podczas przyjazdu, tak i w powrocie z teatru tłumy ludności witały z nieopisanym zapalem Monarchę.

Najj. Pan opuścił jutro we wtorek o godzinie 8 rano Trydent i uda się do Madonny di Campiglio, gdzie bawi od dni kilku Najj. Pani.

Dzienniki wiedeńskie podnoszą, że podróż Jego Ces. Mości do południowego Tyrolu nie ma bynajmniej charakteru politycznego co już z tego wynika, że udzielono odmownej odpowiedzi na prośbę południowo-tyrolskich deputowanych, którzy zamierzali na posłuchaniu zbiorowo przedstawić się Monarsze i przedłożyć w formie memoriału znane autonomistyczne życzenia.

Ponieważ w okręgu trybunału apelacyjnego w Gracu okazał się taki brak młodzieży prawniczej, że nie wszystkie posady auskultantów można było obsadzić, przeto P. Minister sprawiedliwości wydał rozporządzenie, że do praktyki sądowej przyjmować można prawników, którzy zdali dwa egzamina rządowe. Dotychczas do sądu wstąpić było można tylko po złożeniu wszystkich trzech egzaminów lub otrzymaniu stopnia doktora praw. Ponieważ lata służby liczą się obecnie od dnia wstąpienia na praktykę, przeto o tyle wcześniej będzie można dojść do emerytury.

Węgierska Izba deputowanych po dokonaniu wyboru członków Delegacji została w sobotę odroczonej do nieograniczonego terminu.

We wtorek zostanie Izbowi odczytane orędzie prezydenta; orędzie ma być krótkie i stanowcze, na wstępie wspomni Périera o katastrofie, następnie zadokumentuje bardzo silnie chęć utrzymania pokoju; co do wewnętrznej polityki orędzie odwoła się do wszystkich Francuzów żądając od nich zgody i jednności, wreszcie żądając Périera poparcia od wszystkich władz i czynników w spełnianiu trudnego obowiązku. Całe orędzie ma być napisane w duchu demokratycznym.

Najważniejszą wiadomością z dziedziny polityki francuskiej, jest fakt pozostania nadal u steru rządu p. Dupuy wraz z całym gabinetem. Idąc za zwyczajem konstytucyjnym Dupuy wręczył dymisyę nowemu prezydentowi. Wtedy rozeszła się wieść, że Casimir-Périer powołał swego przyjaciela i byłego ministra skarbu Burdeau do utworzenia ministerstwa; Burdeau jednak nie jest w stanie przyjąć na siebie tej zaszczytnej ale trudnej misji. Opowiadają, że gdy Casimir-Périer powołał Burdeau do siebie, zapytał czy chce złożyć gabinet, Burdeau odrzekł: „Nie mogę się usuwać od tego obowiązku, ale moja żona będzie wdową za trzy miesiące.“ Rzeczywiście Burdeau jest niestety skazany na śmierć, cierpi on na nieuleczalną chorobę wątroby. Prezydent rozpoczął układy z Dupuy, które doprowadziły do pomysłu rezultatu. W Paryżu uważają to rozwiązanie kwestyi za pomyślne i dla obu mężów stanu t. j. Périera i Dupuy, za zaszczytne. Périer przewyciężył swoją osobistą niechęć do Dupuy i zatrzymał go u władzy, ten zaś z patriotycznym poświęceniem zdecydował się służyć pod swoim szczęśliwym rywalem. Opowiadają, że do ostatniej chwili Périer nie mógł się pogodzić z myślą kandydowania na prezydenta, długo się opierał namowom przyjaciół, nareszcie matka jego wyrzekła decydujące słowa: „Mój synu kiedyś obowiązek woła, a może i niebezpieczeństwo, musi każdy Casimir-Périer być gotów!“ W Paryżu opowiadają, że nowy prezydent uda się wkrótce do Lugdunu.

Niesłychanie serdeczny telegram otrzymała pani Carnot od królowej Wiktorii. „Nie mogę znaleźć słów — pisze monarchini Albionu — do wyrażenia, jak moje serce wdowie krwawi się z powodu pani nieszcześcia, oraz jaką czuję pogardę i oburzenie dla strasznej zbrodni, która panią pozbawiła ukochanego męża, a Francję godnego i czczonego prezydenta.“

Casimir-Périer spacerował onegdaj po ulicach Paryża w asystencji tylko dwóch swoich sekretarzy. Dopiero na placu Opery został poznany przez publiczność, która otoczyła kołem nowego prezydenta, wołając: „Wiwat Périer! To odważnie! On się nie boi!“ Prezydentowi towarzyszyły wciąż rosnące tłumy, które aż spowodowały przy rue Royale zatamowanie komunikacji. Znajdujący się w omnibusach pasażerowie powstali z miejsc i również wołali: „Niech żyje Périer!“ Na moście „Concordia“ oddał prezydentowi honory przechodzący oddział wojska. Publiczność odprowadziła Périera aż pod wrota pałacu Bourbon, w którym prezydent prowizorycznie zamieszkał. W ogóle zaczyna otaczać nowego prezydenta aureola popularności, a obecność jego na pogrzebie Carnota wbrew etykietce, podbija serca wszystkich Francuzów.

Wśród tragicznych wiadomości z Francji, niepostrzeżenie minął fakt, o którym w innych kołach mówiono wiele i jeszcze więcej pisano. Gladstone opuścił stanowczo życie polityczne. Na zgromadzeniu liberałów w Edynburgu ogłoszono, że Gladstone już nie przyjmie mandatu; na jego miejsce postawiono już nawet kandydaturę sir Gibon-Carmichaela. Żaden mąż stanu, Anglik, nie może poszczycić się taką polityczną karierą jak Gladstone. Był on 61 lat deputowanym, a cztery razy piastował urząd pierwszego ministra!

Według doniesień z Paryża i Marsylii, sprawdzają się doniesienia telegraficzne, iż zamach na Carnota był wynikiem spisku siedmiu anarchistów, którzy chcieli pomścić śmierć Vaillanta i Henry'ego. Przypuszczenia policyi potwierdziły zeznania pewnego żołnierza, którego nazajutrz po zamachu aresztowano w Marsylii. Gniazdem sprzysiężenia było Certe; tam to na zebraniu spiszkowców wylosowano, iż Caserio spełnić ma zamach. — Wszystkich, którzy mieli należeć do tego spisku, aresztowano już.

Jak wiadomo, lord Rosebery, pierwszy minister, wygrał wielki bieg Derby w Epsom; natychmiast prezes stowarzyszenia zajmującego się agitacją przeciw wścigom i połączonym z niemi zakładom, wystosował do zwycięscy list, proszący go o zaniechanie w przyszłości tego rodzaju niemoralnego sportu. Lord Rosebery przesłał w tych dniach odpowiedź, o której *Times* pisze, że jest godną wykwintnego dyplomaty i człowieka najlepszego świata. Angielski premier pisze: Kochany panie! Wdzięczny jestem za uprzejmy list, na który nie miałem dotąd czasu odpowiedzieć. Moje stanowisko było i jest następujące. Podobnie jak Olivier Cromwell, którego oficjalne stanowisko było daleko wyższe od mojego, a którego surowość zasad nie może być podejrzana, posiadam kilka koni wścigowych i jestem szczęśliwy, kiedy się przypadkiem zdarzy, że jeden z nich jest dobry.

Cała prawie Anglia przyklasnęła tym dowiecipnym słowom swego ministra.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Pogrzeb Sadi Carnota.

Paryż, 2 lipca. Pogrzeb Sadi Carnota odbył się wczoraj wśród olbrzymiego udziału ludności, wszystkich władz i instytucji republikańskich, oraz ciał dyplomatycznych. Wszyscy Monarchowie i zwierzchnicy Państw reprezentowani byli na pogrzebie przez swych ambasadorów a ewentualnie posłów w Paryżu. Zewnętrzne mury pałacu Elizejskiego nie nosiły na sobie oznak żałoby. Wielka tylko chorągiew, krepą spowita, powiewała nad bramą wjazdową. Kandelabry, stojące na podwórzu i w ogrodzie, płonęły mławem światłem pod czarną krepą. W wielkim podwórzu paradem, aż do balustrady pierwszego piętra, mury pokryto oponami żałobnymi, srebrem tkaniami. Fasadą zegarową i galeria oszklona, prowadząca do apartamentów pani Carnot, pokryte były materją czarną. Na oponach, pokrywających ściany westibulu i schodów głównych, otoczone chorągiewami trójkolorowymi, srebrzyły się cyfry: C i R. F. We środku podwórza, pod namiotem żałobnym, wznosił się wspaniały katafalk. Na samym środku widać było wielki napis: *Republique Française*, a dokoła błyszczały litery C. Po obu stronach podwórza zbudowano trybuny, które podczas pogrzebu zajęli przedstawiciele rządu, członkowie ciał prawodawczych i dyplomacy. Trumna ze zwłokami stała w wielkiej sali parterowej. Świeczniki i żyrandole, obwinięte krepą, płonęły wśród ciemnej przestrzeni. Pod zwojami ciemnych kobierców nikły białe posagi, stojące w niszach. Około trumny było zastawionych mnóstwo świec i lamp żałobnych. Służbę honorową pełnili przy trumnie żołnierze załogi paryskiej, oraz studenci szkoły politechnicznej, przy drzwiach zaś gwardziści narodowi. Cztery wielkie sale założone były wieńcami. — Przed pałacem Elizejskim stały przez całą sobotę zbite tłumy, czekające spokojnie kiedy przyjdzie na nie kolej odwiedzenia *chambre ardente*, kryjącej w sobie zwłoki Carnota.

W sobotę, o godzinie 10 wieczorem, przeniesiono zwłoki na katafalk, ustawiony pod żałobnym namiotem na honorowym podwórzu. Uroczystości pogrzebowe miały się rozpocząć dopiero o godzinie 10 rano, a już o godzinie 3-iej po północy stały w zbitych szeregach tłumy, od pałacu elizejskiego aż do katedry Notre Dame de Paris. Wojsko ustawiło się o godz. 8 rano.

O godzinie 9 *Avenue des Champs elyses*, na której ustawiała się deputacja, była już szalenie zapełniona. Okna i dachy kamienic stojących wzdłuż ulic, przez które przechodził młot, zapełnione były nieprzerwanym prawie łańcuchem głów ludzkich. Przybywających przed pałac elizejski ambasadorów i *attachés* wojskowych mocarstw zagranicznych publiczność witała sympatycznie; wojsko prezentowało broń.

O godzinie 10 przybył prezydent republiki Casimir-Périer w towarzystwie swej kancelarii wojskowej i gabinetu. Publiczność przywitała go serdecznie, lecz z powagą; wojsko oddało honory.

O godzinie pół do 11 komendant Paryża, głównodowodzący generał Saussier dał znak do pochodu. Wojsko zwinęło szpalery, prezentowało broń i wśród huku strzałów armatnich pochód ruszył. Równocześnie uderzono w dzwony wszystkich świątyń Paryża. Otwierała pochód konna gwardia republikańska, potem sześciu w żałobę przybranych woźnych niosło wieniec złożony przez Casimir-Périera, następnie toczyły się karety z duchowieństwem, a za nimi żałobny rydwan zaprzężony w sześć koni z trumną Sadi Carnota. Żałobny ten wóz jest wspaniały, a dekoracja jego prawdziwym dziełem sztuki; trumnę osłonięto trójkolorowymi sztafardami; nie złożono na niej żadnych kwiatów. Przy posuwaniu się karawanu tłumy zapanowały nad wzruszeniem; wśród cizy najgłębszej mężczyźni z uszanowaniem odkrywali głowy, niewiasty robiły znak krzyża św.

Tuż za trumną postępował oficerowie, niosący dekoracje i orderzy zmarłego, potem szli trzej synowie Carnota, a malujący się na twarzach ich smutek, wywierał na wszystkich głębokie wrażenie; obok nich zajęła miejsce dalsza rodzina. Teraz kroczył nowy prezydent rzeczypospolitej Casimir-Périer z odkrytą głową, przybrany w wielką wstęgę orderu legii honorowej, otoczony wojskowym sztabem; za nim postępował prezydent senatu Challemeil-Lacour, pierwszy wiceprezydent Izby de Mahy, ambasadorowie, członkowie gabinetu, nadzwyczajni posłowie obcych rządów, członkowie ciał dyplomatycznych, senatorowie, deputowani, generalicya, korporacje i oficjalne osobistości.

Wśród poważnego milczenia publiczności, dotarł żałobny pochód około godziny 12

do katedry Notre Dame de Paris, w zupełnym porządku. W skutek niesłychanego upału i olbrzymiego ścisłu i natłoku publiczności, zdarzyło się kilka nieszczęśliwych wypadków. Także wiele osób, które wydoły się na drzewa, latarnie lub gzymsy, pospadało i odniosło większe lub mniejsze uszkodzenia; stacya ratunkowa funkcjonowała zreżymnie i szybko, a publiczność sama pomagała w przenoszeniu zemdlonych lub chorych, tak, iż pomimo natłoku, wypadki te nie wywołały zamieszania.

Z pomiędzy wienieców, zwracały wielką uwagę wieniec złożone przez władców obcych mocarstw, a w pierwszym rzędzie wspaniały wieniec od Najj. Pana, z napisem: *Au President Carnot — François Joseph, Empereur et Roi*, dalej wieniec od cesarza Wilhelma niemieckiego, króla Humberta włoskiego, cara Aleksandra i i.

Wprowadzenie zwłok do katedry Notre Dame odbyło się w sposób nadzwyczaj uroczysty. Po lewej stronie wejścia do katedry ustawił się generał Saussier wraz z całym generalnym sztabem, a pochylając dobyte pałasze, oddali oni po raz ostatni hołd zwłokom. W tej samej chwili trębaczycie uderzyli w trąby, kotły i bębny, a wszystkie dzwony zawtórzyły poważnymi głosami żałoby.

Arcybiskup Paryża kardynał Richard otoczony mnóstwem duchowieństwa oczekiwał trumny w portalu; przed pokropieniem zwłok przemówił arcybiskup do zebranych, podnosząc, że życie Carnota, ofiarowane na ołtarzu obowiązku, powinno być poważną nauką dla wszystkich dzieci Francji, aby się łączyli w związek patriotyczny miłości i wiary.

Obrzędy żałobne trwały dwie godziny, poczem — po godzinie 2, pochód ruszył w tym samym porządku, jak poprzednio ku Panteonowi. Także i tutaj wzdłuż całej drogi spotykał zwłoki Carnota ten godny podziwu spokój publiczności; tylko tu i owdzie z równowagi tej wyprowadzał tłumy widok Casimir-Périer, którego przyjmowano okrzykami, wnet atoli znówu zalegała poważna cisza.

W Panteonie stanął pochód o godz. 3. Trumnę zdjęto z rydwanu i złożono ją u wejścia do Panteonu. Prezes ministrów Dupuy, prezydent senatu Challeml-Lacour i wiceprezydent Izby de Mahy wygłosili tu żałobne mowy, a tymczasem pochód żałobny przesunął się przed zwłokami zmarłego prezydenta, oddając im hołd ostatni.

Po przemówieniu generała André, spuszczone trumnę ze zwłokami Carnota do grobowca i zamurowano kryptę — a zgromadzone przed Panteonem tłumy publiczności poczęły zwolna i w spokoju się rozchodzić.

Z całego kraju i z zagranicy nadchodziła do Paryża wiadomości o żałobnych nabożeństwach, odprawianych za spokój duszy Carnota.

Paryż, 2 lipca Ambasador niemiecki hr. Münster złożył wczoraj oficjalne wizyty prezesowi ministrów Dupuy i ministrowi spraw zewnętrznych Hanotaux, oświadczając, że z rozkazu cesarza Wilhelma z powodu uroczystości pogrzebowej Carnota, dwaj oficerowie francuscy, skazani niedawno w głośnym procesie lipskim za szpiegostwo zostali ułaskawieni. Wiadomość tę Dupuy zakomunikował następnie Casimir-Périerowi, który polecił cesarzowi niemieckiemu za to postanowienie złożyć podziękowanie.

Wiedeń, 2 lipca. Obydwaj zasądzeni za szpiegostwo w niedawnym procesie lipskim oficerowie francuscy, zostali wypuszczeni na wolność.

Wiedeń, 2 lipca. Wczoraj o godzinie 11 przed południem w narodowym kościele francuskim przy ul. św. Anny, odprawiono uroczyste Requiem za duszę Carnota. Najj. Pana reprezentował wielki koniuszy książę Liechtenstein, Najjaśniejszą Panią, wielki ochmistrz nadworny bar. Nopesa. Dalej przybyło do kościoła całe tutejsze ciało dyplomatyczne, a między innymi ambasadorowie Francji, Włoch, Turcji, Hiszpanii, nuncjusz ks. Agliardi, wspólny P. Minister spraw zagranicznych hr. Kalnoky, Prezes Ministrów Windisch-Graetz, liczni dostojnicy i tutejsza kolonia francuska.

Trydent, 2 lipca. Wczoraj rano udał się Najj. Pan do kościoła katedralnego na Mszę św., którą odprawił książę biskup. Domy ulic, któremi przejeżdżał Monarcha były wspaniale przystrojone chorągiewami, dywanami i kwiatami. Jazda do kościoła była w całym tego słowa znaczeniu pochodem tryumfalnym. Tłumy ludności wydawały bezustannie okrzyki *evviva! hoch!* Powóz Monarchy zaszypano formalnie kwiatami. O godzinie 10 przyjmował Najj. Pan deputacje, dostojników dworskich, duchowieństwo, korpus oficerski i t. d. Przyjęcia trwały ogółem trzy godziny. Najj. Pan zaszczylił wszystkich, którzy mieli zaszczyt Mu się przedstawić krótką rozmową, przyczem poruszał głównie kwestye ekonomiczne. W końcu odbyło się w ogrodzie hotelowym zbiorowe przyjęcie deputacji z 200 mniej więcej gmin południowego Tyrolu, składających się z około 500 osób, które przybyły celem złożenia hołdu Najj. Panu. Zebrani członkowie deputacji witali i żegnali Monarchę entuzjastycznymi okrzykami. Najj. Pan wygląda

przedziwnie. W całym mieście panuje niedający się opisać zapał. Przybyło tu mnóstwo zamiejscowej ludności, przeważnie wiejskiej. Wszędzie panuje wzorowy porządek. Dekoracje miasta wspaniałe. Pogoda prześliczna. Tutejsze dzienniki zamieszczyły na powitanie Jego Ces. Mości artykuły, pełne radością i gorącym patriotyzmem.

O godzinie 4 popołudniu wyjechał Najj. Pan na miasto i zwiedził byłą rezydencję biskupią *Castello buon consiglio*, która od czasu okupacji francuskiej została zamienioną na koszarę. Monarcha, którego wprawiła w podziw architektura gmachu, wyraził żal, iż tego rodzaju skarby sztuki nie znalazły w swoim czasie należnego im poszanowania. Następnie zwiedził Najj. Pan pałac sądowy, gimnazjum, zakład głuchoniemych, dom sierót, gdzie powitano Jego Ces. Mość hymnem ludowym, poczem udał się do centralnego zakładu elektryczności, a w końcu zaszczylił odwiedzinami ogródki dziecięce *Asilo Pedrotti* i *Asilo Sevela*, gdzie rozmawiał z kilkoma wychowankami. Jego Ces. Mość wprawiły w widoczną radość dziecięce odpowiedzi.

Licznie zgromadzona publiczność witała wszędzie Najj. Pana z entuzjazmem, wznosząc radosne okrzyki na Jego cześć. Jego ces. i król. Mość kilkakrotnie z najwyższymi pochwałami odzywał się o postawie ludności i serdeczności przyjęcia.

Miasto przyozdobiono wspaniale a ognie sztuczne wypadły świetnie. Wielkie rusztowanie, przedstawiające zamek, zajaśniało różnokolorowym światłem — ponad tem widać było świecące się w różnych kolorach tęczy inicjały Imienia Najj. Pana. W tej chwili rozległy się tony hymnu ludowego, z którymi mieszały się odgłosy niezliczonych strzałów. Monarcha przypatrywał się uroczemu obrazowi z osobno w tym celu urządzonego pawilonu. Ludność raz po raz wznosiła pełne zapału okrzyki na cześć Najj. Pana, a okoliczne wzgórza zapłonęły bengalskim światłem.

Wiedeń, 2 lipca. Międzynarodowa Wystawa środków żywności i sposobów zaopatrywania armii w żywność przyniosła czysty zysk w kwocie 104.777 zł.

Praga, 2 lipca. Z powodu obchodu pamiętkowego na cmentarzu wolzańskim, przyszło wczoraj przy grobach Mrvy i omladinitów do wykroczeń. Policja rozprędziła ekscedentów, czterech aresztowano.

Przed rozpoczęciem zgromadzenia pomocników handlowych, które miało się zebrać celem dokonania wyboru reprezentantów do gremium handlowego, przyszło do zaburzeń, wskutek czego policja opróżniła salę.

Budapeszt, 2 lipca. Wczoraj wybuchł wielki pożar, który przybrał ogromne rozmiary. Ogień rozpoczął się w fabryce skóry Wolfnera. Kapitan policji Ambruss wraz z urzędnikiem policji Bobojesowem, dalej woźnym policji i trzema strażnikami pożarnymi zaszypani zostali przez mur, który runął w gruzy. Woźny policji zginął; Ambrussa, ciężko ranionego wydobyto z pod gruzów, ale uległ odniesionym uszkodzeniom i umarł. Bobojesow jest ciężko ranny, strażnicy pożarni lekko. Zginął także nieznany robotnik. Przy gaszeniu ognia poniosło 24 osób, przeważnie strażników pożarnych uszkodzenie pięciu z nich nawet ciężkie. Szkoda zrządzona przez ogień wynosi pół miliona zł. Dzieci sąsiednich domów i 25 pobliskich zabudowań częścią również spłonęło, częścią zostało uszkodzonych przez pożar.

Liwno, 2 lipca. Dzielonego redaktora jednego z tutejszych dzienników, Bandi'ego, zaszytował wczoraj rano nieznany zbrodniarz. Bandi zmarł wkrótce po odebraniu rany, po operacji, która okazała się konieczną.

Rzym, 2 lipca. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deput. Torracca interpelował prezesa ministrów, czy może dać wyjaśnienia w sprawie strasznego morderstwa popełnionego w Liwno Crispi odpierł: Józef Bandi, waleczny bojownik z pod Marsala i Calatafii, padł ofiarą sztyletu anarchisty z zemsty za artykuł umieszczony w dzienniku, którego był redaktorem. Wśród ogólnego poruszenia podnosili Torracca, Fiti i Elia zasługi Bandiego, jako patrioty i dziennikarza.

Rzym, 2 lipca. Zamordowanie redaktora Bandi'ego wywołuje w całym Włoszech głębokie wrażenie. Bandi należał do wyprawy „tysiąca“ do Marsali. Z powodu śmierci Carnota ogłosił szereg artykułów przeciw anarchizmem. Z wielu stron zauważano, że Bandi został zamordowany wśród zupełnie analogicznych okoliczności i w analogiczny sposób jak Carnot. Bandi zwrócił na to sam przed śmiercią uwagę.

Bruksela, 2 lipca. Według dzienników, cholera w Leodyum się wzmaga. Dotychczas było 8 wypadków zachorowania, 1 śmierć.

Paryż, 2 lipca. Wczoraj uwieziono także na prowincyi kilku anarchistów.

London, 2 lipca. Najdost. Arcyksiąż Franciszek Ferdynand d'Este był wczoraj na śniadaniu z carewiczem następcą tronu u ks. Connaught, a wieczorem na obiedzie u austro-węgierskiego ambasadora, hr. Deyma.

London, 2 lipca. Charles Russel mianowany lordem najwyższym sędzią Anglii

WYSTAWA

Szkice z Wystawy.

Co długo gadać: Wystawa udała się, i kwita. Deszcz, nie deszcz, na wzgórzach stryjskim nigdy pusto nie bywa.

A niech-no bodaj na chwilę przedrze się słońce przez ciemną chmur oponę, niech bodaj na chwilę zaświeci — wnet na placu rojno i tłumno, jakby na odpuszczenie....

Że Wystawa przyjmie większe rozmiary, niż przypuszczano powszechnie, że stanie na wysokości swego zadania i będzie rzeczczą bardzo pouczającą — o tem znając prace przygotowawcze komitetów, nie wątpię.

Często jednak zdarzało mi się słyszeć zdanie, że wystawę urządza chyba komitet dla... siebie i swoich najbliższych, bo zresztą publiczność nie zainteresuje się nią należycie i z wielu a wielu względów odwiedzać liczenie nie będzie.

Pierwsze zaraz chwile po otwarciu zadają kłam tym przypuszczeniom: publiczność chętnie spieszyła na wzgórze Stryjskie.

— To tylko tak z początku — twierdzili pesymiści — a potem....

Potem.... znówu zawiedli się biedacy w swych, zbyt daleko idących prognostykach. Od otwarcia Wystawy minął już chwała Bogu miesiąc bez mała, a dotąd nie ostrygło zainteresowanie się nią publiczności, owszem wzrosło, chociaż wycieczkom na wzgórze Stryjskie pogoda nie sprzyja.

Co tam niepogoda! Każdy uzbraja się w parasol — i jazda na plac Wystawy!

Wczoraj rojno było, gwarno, dziwnie swobodnie i wesoło. „Naród“, poczuwszy w dniu 1 lipca grosze w kieszeni, pędził bez opamiętania na wzgórze Stryjskie, a choć około godziny szóstej „kochany“ deszczyk (jakże ja go kocham!) przetrzepał dokumentnie publiczność — następnie wypogodziło się i znów gwarno było na placu, rojno.

Wieczorem po raz pierwszy zabłysnęła fontanna świetlna.

— Cudna! wspaniała! — unosił się jeden z moich znajomych. — Kazano nam wprawdzie długo na nią czekać, ale za to wrażenie!

— Patrz pan — wołał drugi — mieni się wszystkimi barwami tęczy.... Skonam z zachwytem!

— Nie rób pan Dyrekeyi niepotrzebnego kłopotu — zacząłem perswadować zachwycenemu młodzieńcowi.

Młodzieniec opamiętał się, ja zaś pospieszyłem do domu, aby do dzisiejszego numeru napisać o dwu bardzo pięknych rzeczach: różach i...

* * *

Czytelniczki! proszę wziąć naperfumowaną chusteczkę i przytknąć do nosa, chcę bowiem mówić o wystawie serów, zwłaszcza limburskich, tak miła woń wydzielających!

— A pfe! A psik! — słyszę dokoła.

Wszystkie chusteczki przy nosach, wszystkie panie robią przytem takie minki, jakby na widok owego młodzieńca, który przez pół godziny enabluje damę niemiem wejrzeniem, zapytał nareszcie z wysiłkiem:

— Czy pani lubi... ser?

Któżby nie lubił? Co jednak do woni, proszę się zbytnio nie trwożyć. Bo naprzód: limburgery, w chwili kiedy je oglądałem, uwieczniono były w dość szczelnie zamkniętej gablocie, powtóre: uporeczywy chłodek, jaki w ostatnich dniach panował, okazał się znakomitym środkiem desinfekcyjnym — po trzecie wreszcie: acz z pewnym „schyłkowcem“ byłem raz na sutej libacyi, przecież nie myślę iść w ślady poprzednika dzisiejszych dekadentów, który przed kilkunastu jeszcze laty, w strofach nader kunsztownych, opiewał woi zgniłych serów.

Czy jednak znam się na serach? Śmiałożebys wątpić, czytelniku? Pomijając zamierzone czasy młodości mojej, kiedy to na szkolnej ławie podczas pauzy dawało się kolegom t. zw. sera, że aż im oczy na wierzch wyłaziły — przypomnieć muszę, że każdy z nas przy dobrem śniadanku lub kolacyjce lubi

pregryść kawałek sera, a ponieważ w sympatycznym Lwowie do dobrych śniadanek i kolacyjek nie brak nigdy okazy — więc każdy człek dobrej woli może sobie łatwo smak w tym kierunku wyrobić.

Żart jednak na bok. Komisya rzeczoznawców ogłosi w swoim czasie, czyje wyroby były najlepsze, mnie zaś pozostaje....

Co takiego? Może kreślić „wrażenia“ z wystawy serów?

Szczerze mówiąc, nie mogłem nawet odszukać tej oryginalnej w swoim rodzaju, a tak dziwnie ponętnej „ekspozycyi“.... Czepiałem się wszystkich po drodze, zapytując każdego uporeczywie:

— Czy też pan dobrodziej nie wie przypadkiem, gdzie jest wystawa serów?

— Nie wiem, panie dobrodziej — odpowiadał każdy.

Nareszcie jeden taką dał mi radę:

— Idź pan prosto, potem weź się trochę na lewo, potem skręć nieco na prawo, kierując się zawsze powonieniem. Gdy przed jakim pawilonem kiekniesz z nadmiaru silnej woni — wejdź śmiało do środka: tam będzie wystawa serów!

Tuż za pawilonem rolniczym, stałem przed jakimś niepokojnym budynkiem. Kicham.

— To tu — myślę sobie.

„Austriackie centralne Towarzystwo dla gospodarstwa mlecznego“ — brzmi napis.

Kicham po raz wtóry — tym razem już z radości.

Niestety, zawód! Godzina siódma, drzwi budynku zamknięte. Więc tylko przez okno zapuszczam wzrok, jak badawczą sondę i kichnąwszy jeszcze raz (tym razem na wiwat) zwracam się instynktowo w stronę pawilonu rolnictwa, gdzie dopiero, choć w części znalazłem to, czego tak skwapliwie poszukiwałem od rana....

Tu przyjaciele polityczni zechcą mi darować łaskawie, że przeniewierając się zasadom demokratyzmu, wskąże najpierw na sery Fr. hr. Mycielskiego z Wiśniowy nad Wisłokiem (adres ten proszę sobie dobrze zapamiętać). Chętnie wskazałbym najpierw

na inne, ale czarna intryga w połączeniu z nepotyzmem ludzi małego serca sprawia, że sery hr. Mycielskiego (wyrabiane na sposób t. zw. ementalskich, szwajcarskich), zaliczając się w kraju do najlepszych, na pierwszeństwo spożyły miejscu. Firma to rzeczywiście dobrane już u nas znana, odznaczona medalami na wystawach w Wiedniu, Krakowie, Przemyslu, Rzeszowie. Wielkie kęgi sera ważą od 12—32 kilo. Tylko we wzorowo urządzonej nym pawilonie Najd. Arcyksięcia Albrechta znajdują się okazy większe, ważące po 60 kilo.

Obok serów z Wiśniowy skupiły się były inne, a wszystkie prawie okazałe, ponętne wyglądające. Zwracam wzrok w lewą stronę i spostrzegam piękne okazy serów Augusta Gorayskiego z Moderówki. Wprawdzie okres bohaterów Feuilleta minął dawno, i nikogo już nie dziwi postać ziemianina, rozszerzającego koło swego działania, swych zabiegów, swej pracy — w każdym razie widok taki zawsze jest miły i napędza ochotę w lepszą przyszłość.... „W samem gospodarstwie mlecznem — powiada Szezepowski — w rolnictwie mleczarni nasze nowych leży możliwość podwojenia naszej produkcji rolniczej. Nasze krowy sto razy więcej wpływu wyrzucić mogą na losy kraju niż cała „wysoka polityka!“

Lecz nie chcę się bawić w ekonomistę, wracam do serów i jednym tchem cały szereg wystawców wymieniam, a więc p. p. Zofię Cielecką z Byczkowiec (ser t. zw. Groyer'sery ementalskie z Grybowa, z Komarna, Stefana Irsay z Lipnik (szwajcarski chudy, tłusty), p. Hampla z Kańczugi i t. d. i t. l.

Nie brak było także serów, robionych na sposób limburskich, imperial etc.

Zaręczano mi (sam nie próbowałem, że niektórzy są nieposłusznymi dobroci.

Chętnie temu wierzę i w ogóle nie radzę nikomu krajowych serów ignorować. Najbardziej, jaką one odegrają rolę w przyszłych wypadkach politycznych. Proszę sobie tylko przypomnieć sery i sernię w Sopocie wie. Wszak one przeważały w sadybie tewskiej szalę zwycięstwa:

Trzasnął słup: już sernica chwieje się i wali
Z brzemieniem drzew i serów....
Gniecie, rani zabija; gdzie stały szeregi,
Leżą drzewa, trupy, sery białe, jako śniegi
Krwia i mózgiem splamione....

Ostrożnie więc, panowie politycy i strażnicy,
nie ignorujcie polskich serów....

* * *

Różom i słowikom źle się w tym roku
dzieje. Biedne róży i słowiki... Deszcz!
deszcz! i deszcz! Róża jest królową kwiatów,
słowik królem miłosnych śpiewaków. Jakże
śpiewać swojej donnie, gdy w okół deszcz i
mgła, jakże stroić się różom w szkarłat,
gdy ani ujrzyć słońca?

A przecież po leśnych rozłogach nuca
słowiki, a przecież w ogrodach kwitną róży,
tylko w skutek nieustannej słoty i chłodu
wiele utraciły w tym roku na wdziku, bo-
gactwie swych zawojów — może i woni.

Słońca, ciepła, pogody, a królowe na-
szych ogrodów roztoczyłyby nierównie wspa-
nialszy blask na urządzonej przed kilku
dniami czasowej wystawie kwiatów.

Powiadają, że w woni róży mieści się
zaklęta dusza niewieścia. Czy jest tak rze-
czywiście — nie wiem, nie umiem powie-
dzieć, to jednak prawdą, że wszyscy poeci,
jacy byli i są kochali się i zapewne dotąd
kochają się w różach. Gdyby wszystkie, tyle
raz wspomniane przez poetów róży, przyję-
ły nagle kształty dotykane i gdyby je wszyst-
kie na jednym zgromadzić miejscu — w ką-
cie z pewnością poszłyby słynne doliny róż nad
Gangesem, Jordanem, w kąty poszłyby „ró-
żane kobierce“ Kaszmiru. Rozpustny rozko-
sznik Heliogabal lub pijaczyna Neron mógł-
by się wówczas wraz z całym Rzymem nie
tylko tarzać codziennie po świeżych różach, ale
nawet w nich kąpać....

Prawdziwym „kochankiem róż“ nazwać
by można Słowackiego. Nerwowo, wykwint-
nie śpiewał „Szwajcary“, aż do przesady
miłował „królowę kwiatów“. W każdej nie-
mało strofie znajdziesz u niego porównanie z
różą, a jeżeli nie z różą, to — z piorunem!
Czyżby to miało z sobą jakiś logiczny zwią-
zek? Nieraz takby zdawać się mogło. W epo-
ce pseudoklasycyzmu francuskiego, pudrowa-
nych peruk i kłiwych pasterek — opowiada
jeden z pisarzy — zawiązało się było we
flandryjskim mieście Arras anacreontyczne
grono wesołych towarzyszy pod nazwą Ro-
sati. Miało ono literacki charakter — wśród
róż, przy pieśniach i winie odczytywano so-
bie wzajem wiersze. W liście uprawiano
niewinnej sielanki znalazły się dwa głośne
potem nazwiska: Carnot'a, (późniejszego
członka konwencji, dziada zamordowanego
właśnie prezydenta republiki) i Robespierre'a,
który był podówczas skromnym adwokatem
prowincjonalnym. Pan Carnot z powodu jakiejś
okoliczności taki raz „palnął“ madrygał
na cześć swego przyjaciela:

Ah! redoublez l'attention,
J'entends la voix de Robespierre;
Ce jeune émule d'Amphion
Attendrait une panthère....

W odpowiedzi skromny adwokat, pan
Robespierre, przyjmując bukiet róż, pospie-
szył z następującym wierszem:

Je vois l'épine avec la rose
Dans les bouquets, que vous m'offrez,
Et lorsque vous me célébrez,
Vos vers découragent ma prose;
Tout ce qu'on m'a dit de charmant,
Messieurs, a droit de me confondre:
La Rose est votre compliment,
L'Épine est la loi d'y répondre!...

A teraz ktoś, przypomniałszy sobie
straszna burzę późniejszą, wypadki później-
sze, sześć gilotyn, morze krwi, jęk nie-
winnie mordowanych ofiar, których egzeku-
cji przyglądał się nieraz poetyczny p. Ro-
bespierre, wachając bukiet najpiękniejszych
kwiatów, ktoś — zapytuje — nie przyzna,
że czasem w dziwny sposób różę łączą się...
z piorunami?

Tymczasem, zapomniawszy o wszyst-
kich poetycznych opravach, pójdzmy na
naszą lwowską wystawę róż. Z wyroku jury
wiedzą czytelnicy, kto i jakie nadesłał oka-
zy, czyje były najpiękniejsze godne nagrody.
Dziś cała ta wystawa należy po części do
przeszłości. Z róż ciętych zaledwie ślad po-
został, zwiędły, zeschły, tylko gruntowe nę-
jeszcze świetnością barw.

A było, doprawdy, co widzieć, zwła-
szcza, że równocześnie odbywała się wysta-
wa i innych kwiatów, w ogóle ogrodnictwa.
Obok róż, bogatych pod względem odmiany,
czarujących całą gamą najsubtelniejszych
barw, począwszy od blade-różowych, skoń-
czony na cudnych szkarłatnych lub orange,
wzięte były się do ciebie przepyszne pełne
begonie, barwne campanule, szkarłatki, rozle-
wały silną woni heliotropy, uśmiechały się
złotne, powiewne margaretki. Jestem jak
odaliszka, zakochany w kwiatach, gdybym
mógł spiałbym w oranżeryach i od rana do
nocy nacierałbym się wonnemi olejkami —
w chwili jednak, gdy wszedł do szklarni,
w której między innymi mieściły się okazy

ogrodnicze ks. Adamowej Sapieżyny z Kra-
siecyna, było mi „tego dobrego“ za wiele. —
Słodką woni melonów, truskawek, kwia-
tów, formalnie przyprowadziła o młodości. Zda-
ło się nieraz, że otaczają cię wszystkie woni
Wschodu....

Gdyż zwiędła ta odurzająca zapachem
szklarnia, śliczne różę krasieczyńskie były już
trochę zwiędłe, za to w całej pełni przed-
stawiły mi się „królowe kwiatów“, wyhodo-
wane przez prof. Br. Radziszewskiego. Nie-
które gatunki, jak *Eclair* (ciemno-ponsowa),
Gloire de Margotton (silnie różowa), *Abbé*
Thomasson (blade-żółta), *Reynolds holi* (różo-
wa — jeśli się nie myli — nakrapiana),
Alsace Lorraine (ciemno-wiszniowa), i inne,
czarowały świetnością barw, bogactwem od-
cieni.

Różę gruntowe — jak wspomniałem —
dotąd pozostają na placu Wystawy. Księżna
Adamowa Lubomirska z Miżyna przyozdo-
biła bogatą i piękną kolekcją róż osm kła-
bów obok Mauzoleum Matejki. Pp. Woliński
i Kaczyński, obok wytwornego swego pawilo-
nu mają mnóstwo krzaków różanych, a
prócz tego różę wysokopienne. Pan Jan Kli-
mowicz, Piątkowski, i inni, równie należą
jeszcze do wystawców. Warto pójść i zoba-
czyć.

Nie mogąc nużyć czytelnika dłuższem
sprawozdaniem — kończę.

Natomiast pewna uwaga. Nie gorsze
się cudzoziemską nazwą, nadawaną rozma-
itym gatunkom róż, boć wiem, że większość,
a może prawie wszystkie (nie znam stosun-
ków ogrodniczych) wyhodowano za granicą.
Ztąd to zapewne owe powszechnie przyjęte
nazwy, jak *Triomphe de France* (po Sedan
bardzo wątpliwy), *Triomphe de Milan* (jeszcze
bardziej wątpliwy), *Souvenir d'un ami* (nie
zawsze przyjemne), *Madame Camille* (nie
miałem jej przyjemności znać), *La France*
(porządne niegdyś państwo), *Mademoiselle*
Blanche Lafitte (znam tylko *Chateau Lafitte*),
Baronne de Rothschild, i t. d. i t. d.

Powtarzam: nie gorsze się temi nazwa-
mi. Czemużby jednak różę u nas wyhodo-
wane nie miały polskich nazw nosić? Na
całej Wystawie — jeżeli mnie pamięć nie
myli — tylko raz spotkałem się z różą (nie
Różią!) przypominającą narodowość naszą.
Comtesse Branicka. Zresztą wszystkie imiona
cudzoziemskie, obce nam, prawie nie znane.
A przypuścić się godzi, że również jak
La France, może być sławna róża *La Polo-
gne*, i że u nas nie brak było ludzi, którzy
ten cudny kwiat miłowali i hodowali.

Swego czasu Gwałbert Pawlikowski,
założywszy słynny ogród w Medyce, w któ-
rym samych tylko kamelij liczone przeszło
5000, nadawał wypielegnowanym na miejscu
kwiatom wdzięczne imiona mężów w kraju
zasłużonych, jak: Śniadecki, Czaeki, Ossoliń-
ski, Jundziłł, Wodziecki....

Wartoby ten piękny zwyczaj odnowić.
Wymawiam sobie tylko, aby przedwcześnie
imieniem mojem nie ochrzczono żadnej róży,
choć wielbię wszystkie różę, a zwłaszcza
„polne różyczki...“ J. Zd.

„Fontaine lumineuse.“

Pamiętam — było to pięć tygodni
temu....

Głowa, serce, dusza Wystawy, czyli
krócej mówiąc: Marchwicki, uznał za stoso-
wne hałaśliwy „saloon“ amerykański prze-
nieść z sąsiedztwa czcigodnego mauzoleum
Matejki w „dogodniejsze miejsce.“ Postano-
wił w noce, przystąpił po swojemu do wy-
konania o świecie.... Więc ledwo co dzwignię-
te ściany trzeszczeć poczęły, łamał się dach,
„saloon“ zniknął szybko. Neurastenicy jęły nie
mogłem powstrzymać się od uwagi:

— I pomyśleć panie dyrektorze, że po-
dobnie jak ten „saloon“ z upływem kilku
miesięcy, wszystko to cośmy budowali z taką
energiją, gorliwością, zapalem, poświęceniem
się niemal, padnie w gruzy, rozsypie się, zgi-
nie bez śladu!

— To trudno panie kochany, trzeba
być filozofem....

Aha! Filozofem! Ponieważ w Marchwi-
ckiego wierzę jak żyd w biblię swoją, przy-
swoiłem też sobie zaraz ten jego pogląd oso-
bliwy, tembardziej, iż przypadł on mi weale
do smaku....

Wśród huku dział i grmoty trąb na-
stąpiło tedy otwarcie Wystawy. Ogólny za-
chwył, uniesienia, komplementa, powinszowa-
nia, wszechhałowanie, Gótz, Pommer, ilumi-
nacya, usposobienie świąteczne i radosne, jak
by to życie nasze było poematem złożonym
tylko z samych „pierwszych“ każdego mie-
siąca! Eldoradem stało się kochane wzgórze
Stryjskie, to wzgórze gdzie do niedawna je-
szcze srogie wyły wilki!

I wszystko byłoby dobrze, ba! jak naj-
lepiej, gdyby nie to fatalne, uprzykrzone,
przekleśne... *lâchons le mot*... deszczysko, któ-
re raz raz zaczął się, myśli rozstać się
z nami!

— „Lej wciąż — ja wytrzymam“....
mruczała z początku słowami starego króla
Leara odważna Wystawa.

— Albośmy to z masła?... junakowali
wiele waleczni Lwowianie.

— Co to?... nie wolno deszczu padać?...
z miną od siedmiuset dyabłów żartowali za-
ceni bracia semici.

A deszcz odpowiadał na to wszystko:
„padam — więc jestem!“ i co godzin parę
improvizował nowe wilgotne *intermezzo*.

Jest tedy tego uprzykrzonego potopu
dzień blisko trzydziesty! Więc katar, chryp-
ki, febryczne ataki, parasole, kalosze i wa-
terproofy. Pesymiści płaczą gorzko nad gło-
dem w kraju i koją rozpacz swą przednim
turbotem u papy Gierarda. „Kwestya deszczu“
z rubryki kronikarskiej podniesioną została
do godności artykułów wstępnych! J. K. Zie-
liński, prawa ręka dyrektora Wystawy, (szczę-
śliwy, kto ma dwie prawice!), chadza bez
wszelkiego paltota i kapelusza po wystawo-
wym placu, wołając z najprzyjemniejszym
uśmiechem: „Jaki deszcz? co za deszcz pa-
da? gdzie pada? co za upał, och.... gorą-
co!“ — nikt mu jednak figlarzowi nie wie-
rzy! Każdy natomiast szuka dachu, daszku
bądź u Francuza, bądź u rodaka Baczyskie-
go, w „butelce“, u Elli *mit dem rothen Mund-
chen*, u słodkiego Szolca, któremu na imię
Dezydery, bądź w „babilonach“ (jak mówią
o pawilonach dzieł, sprzedające cudze
losy), u uciesznych murzynów, w wodzie so-
dowej nawet, gdy czego innego nie ma nad
karkiem.

Leje i leje!

Jeden tylko, on jeden tylko, ojciec i
matka Wystawy w jednej osobie, nie stracił
odwagi, werwy, fantazyi, humoru. To Mar-
chwicki. Zda się jakby roztaczał się nad nim
niewidzialny parasol, opadu bowiem nijakie-
go nie czuje, a zwątpiały bezustannie po-
ciesza:

— To trudno.... ten jest, tak jest i...
koniec!

Tak.... A rzeczywiście „to trudno...“
Marchwicki umie być filozofem.

I ta jego osobliwa filozofia sprawiać
poczyna, iż ten i ów morderczą słotę lekce
już sobie waży, iż pod parasolami, w gumie,
przyjmujemy dostojnych z daleka lub znów
z pobliza drogie gości, iż odbywają się wy-
cieczki i zjazdy i że na Lwów spada naj-
milsza i najpożądniejsza ze wszelkich szarań-
czy, szarańcza prowincjonalistów!

Cześć wam, cześć jasnie wielmożni i wiel-
możni właściciele dóbr, dzierżawcy, rejenci, ad-
junkei sądowi, pedagogowie wraz z żądną świa-
tłą działawą, puborecy podatkwici i dzielni „dru-
howie“, rzemieślnicy i włóscianie, cześć wam
Beatryksy z Tarnopola, Zółkwi, Bohorodezan
i Jarosławia, wam cześć Wandy krakowskie
i mołojcy rusey, dzięki wam bowiem, roi się
plac tłumami, wam to, jak sekretarzowi Wy-
stawy „nie nie pada“, wy to cieszyć się
szczerze skarbanii pracy i działalności wyte-
żonej kraju, radujecie się głośno wszystkim
bez zastrzeżeń i uprzedzeń, bez karygodnego
sceptycyzmu i lichej apatyi. Dzięki wam i Lwo-
wianie w większych napływają na wzgórze
tłumach, waży się i fotografują wciąż również
ochoczo, a nawet dopuszczają się orgii kuli-
narnych w masarni Jankowskiego i spółki.

Dla was to wczoraj, w waleczności wa-
szej i hartu waszego nagrodę puścił March-
wicki fontannę elektryczną i olśnił was nowym
iście cudem!

O tej fontannie świetnej mówiło się
już od miesiąca. Nawet nadpęłtwianczycy,
którzy widzieli już wszystko lub też zape-
wniają, iż wszystko już widzieli.... nie mo-
gli się oprzeć pokusie i zaglądali wciąż
do tajemniczego Samowara, ustawionego na
środku placu. Fontanna jest kunsztykiem cze-
skim — kilkunastodniowe przeto jej opóźnie-
nie Polacy zwalali na monterów czeskich,
Czesi zaś na robotników betonowych pol-
skich. I tak pomiędzy „pobratymcami“ zgi-
nęła siekierka. Aż wczoraj, wczoraj przybyły
umyślnie Staroczech Krziżik, elektrotechnik
nad elektrotechnikami, powiedział wielkie
słowo i oto Lwów ujrzał „coś“, czego nie
miał nigdy i nigdy spodziewać się nie mógł!...

— Wiwat Wystawa! Niech żyje Krzi-
żik! Górą Marchwicki! — krzyczano ze wszech
stron wśród upajającego szumu czarodziej-
skiej fontanny i dźwięków muzyki różne
tnącej krakowiaki....

Z basenu ozdobionego figurami dłuta
Marconiego, a personifikującami odwieczne
rzeki nasze, strzelają nagle w górę strumie-
nie srebra, opadając łagodnie w muszle a
złąd przelewając się na boki. Srebro zmienia
się niedługo w złoto. Cmią wzrok formalnie
jego żywe osłepiające kaskady. W strugi
złota wkradają się teraz różnobarwne nitki,
włókna, pasma całe, wijące się najfantasty-
czniejszymi węzły i sploty. Jak na olbrzymiej
napowietrznej palecie masz koloryt Matejki,
to znów blade tony Siemiradzkiego lub
Pruszkowskiego akwarel różowe światła. Gra
ta wszakże trwa chwilę, i znów oczy twoje
mają karm nową, niespodzianą, pełną nie-
znanego uroku. Tworzą się kształtne koła,
kwiaty, stalaktydy, bryły lub płamy z siedmio-
gami barw tęczy, wszystko to rzuca się wy-
soko, pieni, rozbryzguje się na krople i zno-
wu harmonijnie łączy. Uczuwasz, zda się,
pewne znużenie — nie, to głód widoków
nowych. Chcesz z czemś porównać tę *lumi-*

neuse strojną, wdzięczną, kameleonową, wciąż
żywą, i tysiącem powabów nęcącą. Porównaj
ją z kobietą....

By Jove! Chociażby najbardziej zasus-
zony rachmistrz przyznać musi, iż jest to
widowisko w całym słowa tego znaczeniu nad-
zwyczajne. Paryż nie tryumfował świetniej-
szą! *Lumineuse* praska nawet się nie umyła
do naszej choć ją te same znakomite lepiły
ręce. I w tem, bratku, postępek kapitalny.

A jak się ją robi — zapytujesz — tę
najadę, nimfę, rusalkę, zwodnicę?

Oto bierze się nieco pary, elektryczno-
ści nieco, trochę wody, szkieł różnobarwnych
trochę i odrobinkę geniuszu ludzkiego, gdy
go nim sześcieliwego śmiertelnika obdarzy
łaskawy Bóg.... (?)

Kroniczka wystawowa.

Wczoraj w południe na Wystawie w re-
stauracyi Gierarda odbyło się śniadanie, dane
przez JE. Filipa Zaleskiego, Prezesa Koła
polskiego dla JE. hr. Wurmba. W śnia-
daniu oprócz P. Ministra handlu wzięli u-
dział: szef sekcyjny JE. br. Wittek, Namie-
stnik Austrii dolnej br. Gudenus, radca mi-
nisteryalny Wurmb, generał Zaleski, hr. Cho-
rynski, Wiceprezydent krajowej Dyrekcji
skarbu dr. Witold Korytowski, Stanisław hr.
Badeni, dr. Marchwicki i t. d. Po śniadaniu
rozpoczął Pan Minister przerwane w piątek
zwiedzanie Wystawy, a mianowicie od pa-
wilonu Andrzeja hr. Potockiego, gdzie szcze-
gólnie zainteresował się ekspozycją górni-
ctwa. Następnie zwiedził Pan Minister pałac
sztuki. Tutaj honory Gospodarza domu czy-
nił p. Łoziński Władysław. Pan Minister ba-
wił w pałacu sztuki blisko godzinę, zachwy-
cając się szczególnie portretami pędzla Po-
chwalskiego, dziełami Chełmońskiego, Biliń-
skiej. Przy niektórych płótnach bardzo
trafne wypowiadał uwagi krytyczne. Dłu-
żej też zabawił w dziale starożytności, któ-
rych jest specjalnym amatorem. Następnie
w towarzystwie JE. br. Witteka, br. Gude-
nusa, Wiceprezydenta dr. Korytowskiego, gen.
Zaleskiego, Wurmba, St. Skrzepanowskiego,
Bajera i Wielowiejskiego, po przyjęciu her-
baty w kawiarni Wąznego, zwiedzał Pan Mi-
nister pawilon naftowy, stację kolei nadpo-
wietrznej, pawilon tłumacki, gmach przemys-
łowy a w końcu panoramę, o której wyra-
ził się, że jest najpiękniejszą jakie dotąd wi-
dział.

Kolej napowietrzna.

Wczoraj w południe nastąpiło otwarcie
kolei napowietrznej. Komisya złożona z pp.
radcy Cetnarskiego, dyrektora Hochber-
gera, radcy Hawryszewicza, hr. Żubień-
skiego i br. Gostkowskiego, oraz komisarza
policji Łysakowskiego, odbyła jazdę próbną
i uznała, iż kolej odpowiada wszelkim wa-
runkom bezpieczeństwa. Jazda tą koleją na
przestrzeni 170 metrów, po nad parowem
w wysokości około 150 metrów trwa 13 se-
kund. Jednorazowa podróż *tour i retour* ko-
sztuje 20 centów. Wiele osób, które użyły
nadpowietrznej jazdy chwala sobie ten rodzaj
lokomocyi.

Z dnia dzisiejszego.

Plac wystawy dość ożywiony. Wystawę
zwiedzają dzisiaj elewki kilku prywatnych
pensyonatów.

Na jutro zapowiedziane jest przybycie
dzieci szkolnych z Krakowa w liczbie 300.

* * *

Dyrekcya Wystawy uprasza wystawców,
którzy mają zamiar sprzedać swe wyroby, a-
żby ceny ich uwidocznili na przedmiotach
wystawionych, lub żeby porozumieli się z
Dyrekcją, która za mierną prowizją zajmie
się sprzedażą tych przedmiotów.

* * *

Dziś nadeszła do Dyrekcji zapowiedź
wycieczki morawskiego „Gewerbe-Verein“
na miesiąc sierpień.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 2 lipca 1894 r. godz. 2
minut —, Alpejskie Towarzystwo górni-
cze 82 60, Węgierskie akcje kredytowe
442 —, Akcje anglo-austriackie 156 50
Akcje banku Union 262 25, Akcje ko-
kolei Karola Ludwika 215 70, Akcje kolei
Południowej 302 —, Akcje kolei Południowej
106 12, Losy tureckie 66 80, Akcje kolei pań-
stwowej 340 12, Akcje kolei lwowsko-Czer-
niowieckiej 278 25, Akcje kolei węgierskiej
Północno-wschodniej 96 75, Wiedeńskie losy
komunalne —, Akcje tytoniowe 212 75,
Węgierskie obligacje indemnizacyjne 96 75,
Akcje kolei Elbetal 259 50, Akcje banku dla
krajów koronnych 249 10, 4-prc. węgierska
renta złota 120 75, Akcje banku związko-
wego 134 70, Rubel papierowy 1 34 75, Wę-
gierska renta papierowa 95 05, Usposobie-
nie silne.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krehowiecki.

Ruch pociągów kolejowych

ważny od 1 maja 1894 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne	Pociągi osobowe	Z Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne	Pociągi osobowe
Z Krakowa, (Berlia, Wrocława, Wiednia)	3-08	6-01	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocława, Berlina)	3-00	10-46
Z Warszawy	—	6-01	Do Warszawy	—	10-46
Z Muszyny - Kryniczy przez Tarnów (tylko od 1/2 do włączenia 1/2)	—	9-36	Do Muszyny - Kryniczy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	—	10-46
Z Muszyny - Kryniczy i Chabówki p. Tarnów	—	—	Do Muszyny - Kryniczy przez Tarnów (tylko od 1/2 do włączenia 1/2)	—	—
Z Muszyny - Kryniczy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 1/2 do włączenia 1/2)	—	6-01	Do Muszyny - Kryniczy przez Tarnów	—	5-26
Z Muszyny - Kryniczy p. Stryj	—	9-10	Do Muszyny - Kryniczy przez Stryj	—	7-46
Z Nadbrzezia i Tarnobrzęga	—	—	Do Nadbrzezia i Tarnobrzęga	—	10-46
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny)	2-48	10-05	Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	6-44	3-20
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	2-34	9-49	Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	6-58	3-32
Z Suczawy	10-16	—	Do Suczawy	6-51	—
Z Kimpolungy	10-16	—	Do Czortkowa przez Halicz	—	—
Z Radowic	10-16	—	Do Husiatyna przez Halicz	—	—
Z Berhometu n. S. i Czudyna	10-16	—	Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—
Z Nowosielicy	10-16	—	Do Nowosielicy	—	—
Z Słobody rungurskiej kopalni	10-16	—	Do Berhometu n. S. i Czudyna	—	—
Z Husiatyna przez Halicz	10-16	—	Do Radowic	—	—
Z Czortkowa przez Halicz	—	—	Do Kimpolungy	—	—
Z Belzca	—	—	Do Sokala	—	—
Z Sokala	—	—	Do Belzca	—	—
Z Ławocznego (Peszty Miskolca, Szerencsa, Munkasza, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj)	—	9-10	Do Borysławia p. Stryj	—	—
Z Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj	—	2-38	Do Ławocznego (Munkasza, Szerencsa, Miskolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj)	—	—
Z Skolego i Stryja	—	9-23	Do Stanisławowa przez Stryj	—	—
			Do Skolego Hrebenowa i Chyrowa przez Stryj	—	—
			Do Stryja i Skolego	—	—

U W A G A.

Godziny drukowane grubymi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

W biurach informacyjnych sprzedają się wydawane przez c. k. austr. koleje państwowe bezpośrednie karty jazdy i zestawione zeszyty poświadczające do jazdy, jakoteż taryfy.

W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei państwowych we Wiedniu (Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnym c. k. austriackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja 1. 3 Hotel Imperial) udziela się ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących służby na c. k. austriackich kolejach państwowych o ile podlegniaki zezwalają, zasięgnąć tamże można informacji odnoszących się do reszty austro-węgierskich i zagranicznych kolei.

Rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym są do nabycia w biurach informacyjnych, kasach stacyjnych i u konduktorów.

Nadesłane.

Zdrój Arcyksiężnej Stefani Szczawa

KRONDORF SKA

uznana za najlepszą i naturalną.

Zdrój Szczawowy
obok Karlsbadu

Woda stołowa. Woda lecznicza.

Generalne zastępstwo dla Galicji i Bukowiny:

Mendrochowicz i Schenker

we Lwowie, Sykstuska 22. 581

Główny skład u W. Leopolda Lityńskiego

we Lwowie, Grand Hotel.

Okulista dr. Teodor Ballaban

ordynuje w chorobach i operacjach ocznych przy ul. Wałowej 1. 7 od godziny 10—12 przed południem i od 3—5 po południu. Dla ubogich bezpłatnie od godziny 9—10 rano. 187

Dr. Gluziński

wyjechał do **Szczawnicy**, powróci w pierwszych dniach września. 827

Przyjechali do Lwowa

dnia 1 lipca 1894.

Hotel Zorza.

PP. F. ks. Lubomirski z Rozwadowa, M. br. Waltmannowa z Rudy, M. hr. Tyezkiewicz z Kijowa, A. Fedorowicz z Rzeszowa, S. hr. Koziebrodzki z Chlebowia, T. hr. Koziebrodzki z Drezna, R. Kownacki z Czernicy, M. Rostropowski z Polski.

Hotel Wystawy A.

PP. I. Fluss z Freiburga, I. Motyliński z Miechowa.

Hotel Wystawy B.

PP. E. Sergler z Marinkowice, M. hr. Douglas z Karlsruhe.

Hotel Garni.

PP. P. Plech z Krakowa, R. Wybranowski z Uszkowice, P. Ornstein i J. Margules z Nowosiółki.

Hotel Warszawski.

PP. W. Zboralski z Poznania, B. Piasecki z Pragi, J. Bienkiewicz z Bessarabii, M. Bojarski, M. Chetmański, J. Benaluk, J. Nowiński i A. Fiałek z Krakowa, J. dr. Jodłowski z Zboisk, A. Zabielski z Przeworska, J. Czerwiński i K. Odrzywołski z Seholdnicy, G. Bogdan z Gorlie, F. Siwozki z Krakowa, J. Chlibowicki z Brodów.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, 1. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 2 lipca 1894	placą żądają	placą żądają
1. Akcje za sztukę.	placą żądają	placą żądają
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	214 50	217 50
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	277 —	280 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	400 —	410 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	—	215 —
2. List. zast. za 100 zł.	101 10	101 80
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	—	—
5 pr. w. a.	—	—
wylosowane z 10 pr. premią	109 70	110 40
Banku hipot. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	100 —	100 70
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	100 30	101 —
4 1/2 pr. w. a. w 57 l.	97 25	97 95
Tow. kred. galic. ziem. 4 pr. w. a.	—	—
I. emis.	98 —	98 70
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	—	—
los w 41 1/2 lat	98 —	98 70
4 pr. w. a. los. w 52 l.	96 80	97 50
4 1/2 pr. w. a. los. w 56 l.	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.	—	—
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacji (daw. 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a.	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 r. w. a. los. w 15 lat	—	—
4. Oblig. za 100 zł.	—	—
Indem. gal. 5 pr. m. k.	—	—
Gal. fundusz propin. 4 pr. w. a.	97 10	97 80
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	101 80	102 50
Komunalne Banku kraj. 5 1/2 pr. em.	102 30	103 —
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	105 —	—
Pożyczki kr. 4 1/2 pr. w. a.	100 —	100 70
" " " 4 1/2 pr. w. a.	96 80	97 50
" " " 4 1/2 pr. w. a.	96 80	97 50
Losy miasta Krakowa	25 50	27 50
" " Stanisławowa	43 50	45 50
5. Monety.	—	—
Dukat cesarski	5 90	6 —
Napoleonor	9 95	10 5
Półpempyal	10 15	—
Rubel rosyjski srebrny	1 33 —	1 35 —
" " papierowy	1 33 80	1 35 10
00 marek niemieckich	61 25	61 75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30 czerwca 1894.

Dług państwa.	placą żądają	placą żądają
Jednolity dług państwa w banknot.	98 —	98 20
maj-listopad	—	—
lut-y-sierpień	97 95	98 15
Jednolity dług państwa w srebrze	—	—
styczeń-lipiec	98 —	98 20
kwiecień-październik	98 05	98 25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	—	—
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	146 25	147 75
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	157 75	158 75
" " 1864 po 100 zł.	197 50	198 50
" " 1864 po 50 zł.	197 50	198 50
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. pr.	161 —	162 —
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	121 70	121 90
Renta papierowa 5 pr. z r. 1861	97 90	98 10
2. Obligacje. indem. 5 pr. (za zł. m. k.	—	—
Bukowiny	—	—
Galicji	—	—
Nizszej Austrii	109 75	110 75
Siedmiogrodu	—	—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	95 30	96 10
3. Akcje.	—	—
Bank Anglo austr. 200 zł. emit. zł.	156 50	157 25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	351 75	352 25
Nizszo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	729 —	730 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—	—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—	—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	247 20	247 80
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1003	1006 —
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	—	—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk	438 —	441 —
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—

placą żądają	placą żądają
Północna kolej po 1000 zł. m. k. 3100 —	3120 —
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	277 50 278 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. a. w.	—
Północ. kol. państw. po 200 zł. w. a.	200 50 201 50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	204 50 205 25
4. Listy zastawne losowane.	—
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicji i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr.	—
w złocie w 50 l.	123 75 124 75
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr.	—
a. w. w 50 l.	98 50 99 30
" " " " 3 pr. emisja 1889	116 50 117 25
Gal. zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—
" " " " w 20 l. 7 pr.	—
" " " " w 36 l. 6 pr.	102 50 103 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	98 — 98 75
" " " " po 4 pr. w 11. wyl.	98 — 98 40
" " " " po 4 1/2 pr. w.	—
" 52 latach zwrotne	98 25 98 75
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 1/2 l.	100 — 100 40
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisji	—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	102 25 102 50
Banku austr. węg. 4 1/2 pr.	100 50 100 90
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l.	—
wyl. po 5 pr.	100 — 100 80
" " " " wyl. 4 1/2 pr.	101 — 101 30
" " " " w 41 l. wyl.	—
po 4 pr.	98 — 98 50
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	—
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—
Kol. północna po 100 zł. em. 1886 4 1/2	99 50 100 30
po 100 zł. " 1877	100 — 100 50
Kol. gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881	—
po 300 zł. 4 1/2 pr.	—
detto (Jarosław-Sokal)	—

placą żądają	placą żądają
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisja a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	88 — 89 —
" " " " z r. 1884	95 65 96 65
" " " " z r. 1886	—
" " " " z r. 1872	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	105 50 106 50
Węg. regulacja Cisy po 100 zł. 4 pr.	143 — 143 50
6. Losy.	—
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	196 — 197 —
Clarego po 40 zł. m. k.	57 75 58 75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.	—
Keglewiecha po 10 zł. m. k.	—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	26 — 26 50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. a. w.	24 30 24 90
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	59 — 61 —
Półniogo po 40 zł. m. k.	58 50 59 50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. węg. po 5 zł.	12 20 13 —
Fundacja szpitala Areyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	—
Salma po 40 zł. m. k.	73 — 74 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	70 — 71 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	44 50 45 50
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	144 — 150 —
" " po 50 zł. a. w.	70 — 72 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	50 — 54 —
Windischgrätz po 20 zł. m. k.	—
7. Weksle (za 3 miesiące).	—
Augsburg na 100 w. p. n.	—
Berlin na 100 marek w. p. n.	—
Frankfurt na 100 marek w. p. n.	—
Hamburg na 190 marek w. p. n.	—
Londyn za ft. szt.	125 35 126 75
Paryż na 100 fr.	49 85 — 49 92 5
Kurs złota.	—
Dukat cesarski mon.	5 94 5 — 5 96 5
" pełnej wagi	5 93 — 5 95
Korona	—
20-frankówka	9 98 — 9 99 5
Rosyjski półpempyal	—
Talar związkowy	—
Srebro	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 552 (4294 1—3)
W dniach 1 sierpnia 1894 i 31 sierpnia 1894 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lkons. 33 lwh. 32 i 2/4 części posiadłości lwh. 360 w Jordanowie położonych, Stanisławowa Solareczyka własnej na rzecz stowarzyszenia pożyczkowego „Praca i Oszczędność” w Jordanowie o 200 zł. wa. z pn.
Cena wywołania 1100 zł. i 20 zł.
Wadyum 110 zł. i 2 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza w Jordanowie p. Piotra Michałka.
C. k. Sąd powiatowy.
Jordanów, dnia 7 czerwca 1894.

L. 7382 (4278 1—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 3 sierpnia 1894 i 7 września 1894 na pierwszym terminie co najmniej za cenę szacunkową, na drugim terminie i poniżej ceny szacunkowej licytacja realności objętej wbl. 570 gminy Książ, Chaima Wagnera własnej, na rzecz Marku-

za Berlera celem zaspokojenia tegoż pretensyi w kwocie 163 zł. aw. z pn.
Cena wywołania 350 zł.
Wadyum 35 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.
Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych i dla tych, którzyby po dniu 14 maja 1894 jako wystawienia wyciągu tabularnego prawo zastawu uzyskali ustanawia się kuratorem ad. dr. Dawidowicza z zastępstwem adw. dr. Rosenhecka w Śniatynie.
O czym się, chęć kupna mających, zawiadamia
Śniatyn, dnia 31 maja 1894.

L. 3900 (4271 1—3)
C. k. Sąd p. w Kałuszu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 8 zł. 30 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Herscha Zierlera w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości wbl. 134 gm. Grabówka objętej, dłużnika Nikoły Melnyka własnej, na dniu 2 sierpnia i 3 września 1894 każdym razem o godzinie 10 rano.
Wadyum wynosi 67 zł. 50 ct.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w regi-

straturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony ad. dr. Mieczysław Stanecki z Kałusza.
Kałusz, dnia 20 maja 1894.

L. 2645 (4180 1—3)
W sprawie egzekucyjnej Kasy oszczędności miasta Krakowa przeciw Annie Gałuszkowej i współników o 7000 zł. wa. odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach to jest dnia 3 sierpnia 1894 i dnia 3 września 1894 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 32 w Podgórzu położonej.
Cena szacunkowa wynosi 17028 zł. 87 ct.
Wadyum 1703 zł.
Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Peiper.
C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, 21 kwietnia 1894.

L. 8410 (4147 1—3)
C. k. Sąd pow. w Ustrzykach ogłasza, że dnia 4 lipca 1894 i dnia 1 sierpnia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 38 ks. gr. gm. Romanowa wo-

la objętej, celem zaspokojenia pretensyi Arona Leiby Rachmana w kwocie 11 zł. 50 ct. wa. z pn.
Cena wywołania 230 zł. i 20 zł. wadyum 23 zł. wynosi.
Blizsze warunki w registraturze.
Kurator wierzycieli Alfons Jastrzębski w Ustrzykach.
Ustrzyki, d. 26 grudnia 189.

L. 2069 (4297 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż celem zaspokojenia reszty sumy 86 zł. 42 ct. zpn. odbędzie się na rzecz tarnowskiej kasy oszczędności w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 37 ks. gr. gm. kat. Ruda kameralna objętej dłużników Justyny Pabijanowej, oraz mł. Jana i Michała Pabijanów własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 4 sierpnia 1894 i 5 września 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony dr. Bartman c. k. notaryusz w Wojniczu.
Wadyum wynosi 47 zł.
Wojnicz, dnia 16 czerwca 1894.

L. 11705 (4216 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego z likwidacji we Lwowie w szczególności 6 rat zaległych po 27 zł. 50 ct. w. a. i t. d. z należycie dodatkowymi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 81 ks. gr. gm. Zbylitowska góra objętej Wawrzyńca Stelmacha własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 1 sierpnia 1894 i 21 sierpnia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 1700 zł. w. a. poniżej której w terminie pierwszym realność ta sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 170 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego miej. deleg. Tarnów, dnia 14 maja 1894.

L. 7507 (4182 3—3)
Sąd powiatowy żabnieński ogłasza, iż celem zaspokojenia należycie galic. Zakładu kredytowego ziemskiego z likwidacji 150 zł. z pn. odbędzie się tutaj dnia 1 sierpnia i 5 września 1894 o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 110 i 300 gm. Otfilów objętych, Adama Kaczówki i małżet. Jana, Józefa, Antoniny, Maryanny i Stanisława Marcinków własnych.

Cena wywołania 650 i 300 zł.

Wadium 65 i 30 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Myciński w Żabnie.

Zabno, 30 grudnia 1892.

L. 88 (4194 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do wiadomości, że celem wydobycia należących się Taubie Segel od Judy Rosnera sumy wekslowej 120 zł. aw. z 6 pre. od kosztów sądowych w kwocie 10 zł. 29 ct. egzekucyjnych w kwocie 6 zł. 51 ct. i 8 zł. 86 ct. odbędzie się w sądzie tut. sprzedaż 86 ct. odbędzie się w sądzie tut. sprzedaż 4 zł. 84 ct. aw. zainstalowanej na rzecz dłużnika Judy Rosnera na 2/4 częściach ciała hip. objętego wyk. hip. l. 283 ks. grunt. gminy kat. Popiele z Banią Kotowską Eliasz Kryska własnego w dniach 1 sierpnia 1894 i 3 września 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Suma sprzedana zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 304 zł. 84 ct. aw., a w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. p. p.

Zakład wynosi 10 pre. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adwokata dr. Taubenfelda.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 28 stycznia 1894.

L. 2699 (4233 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w sumie 17 rat po 9 zł. 75 ct. i 103 zł. 5 ct. z pn. odbędzie się w dniach 1 sierpnia i 1 września 1894 każdym razem o godz. 10 z rana w gmachu sądowym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 135 w Stryśzawie whl. 232, 4/24 lwh. 235 i 8/80 lwh. 245 ks. gr. gm. kat. Stryśzawa dłużników małoletnich Agnieszki, Józefa, Szymona i Franciszka Iwaniaków własnej.

Cena wywołania 405 zł.

Wadium 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny są do przejrzania w registraturze sądowej.

Slemień, 28 maja 1894.

L. 2192 (4235 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Wincentego Zyzańskiego w sumie 100 zł. zpn. odbędzie się w dniach 1. Sierpnia i 1. września 1894 każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Pewli Slemieńskiej położonej obejmującej ciała hipoteczne lw. 49, 50, 51, 52, 53, 54, i 64, ks. gr. gm. kat. Pewli Slem. dłużnika Jana Wiewióry a względnie jego spadkobierców własnej.

Cena wywołania 676 zł. 19 ct.

Wadium 69 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny są do przejrzania w registraturze sądowej.

Slemień 13. Czerwca 1894.

L. 4357 (4221 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 62 złr. 50 ct. w. a. zpn. odbędzie się dnia 16 Lipca 1894 i dnia 17 Sierpnia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 105 w Słobodzie doliniejskiej położonej dłużnika Matesa Stern własnej.

Cena wywołania 570 złr.

Wadium 57 złr.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dolina, dnia 5 Czerwca 1894.

L. 2679 (4230 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz Józefa Moszko publiczną sprzedaż połowy posiadłości objętej whl. 71 gm. Gólkowice przedtem Józefa Koldrasa, teraz Jakóba Zajęca własnej, na dniu 31 lipca i 28 sierpnia 1894 o godz. 10 rano.

Cena wywołania 675 zł.

Wadium 150 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, 24 maja 1894.

L. 5996 (4139 3—3)
W dniach 1 sierpnia i 3 września 1894 każdym razem o 10 z rana odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Krzeszowicach w kwocie 186 zł. 65 ct. w. a. z pn. publiczna licytacja realności Mikołaja i Anny Buczków l. wh. 5 w Porembie.

Cena wywołania 475 zł.

Wadium 48 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki w registraturze do przejrzania.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, d. 30 października 1894.

L. 2008 (4145 3—3)
Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięwzięcie w zabudowaniu sądowym, celem zaspokojenia II. raty z 1 lipca 1888 w kwocie 150 zł. z 8 pre. odsetkami zwłoki od 1 lipca 1888, 12 raty z 1 stycznia 1889 w kwocie 150 zł. z 8 pre. odsetkami zwłoki od 1 stycznia 1889, 13 raty z 1 lipca 1889 w kwocie 150 zł. z 8 pre. odsetkami zwłoki od 1 lipca 1889, 14 raty z 1 stycznia 1890 w kwocie 150 zł. z 8 pre. odsetkami zwłoki od 1 stycznia 1890, 15 raty z 1 lipca 1890 w kwocie 150 zł. z 8 pre. odsetkami zwłoki od 1 lipca 1890, 16 raty z 1 stycznia 1891 w kwocie 150 zł. z 8 pre. odsetkami zwłoki od 1 stycznia 1891 bieżącymi wraz z kosztami egzekucyjnymi w kwotach 15 zł. 02 ct., 13 zł. 42 ct. poprzednio i obecnie w kwocie 13 zł. 32 ct. wa. przyznaniem na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego z likwidacji we Lwowie ponowną egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 4 w Sieniawie powiecie sądowym sieniawskim Abrahama Gottlieba względnie tegoż spadkobierców i Racy Breindli 2 im. 1. Lauer, 2. Feuer, 3. Herzog własnej wyk. hip. l. 129 ks. gr. gminy Sieniawa objętej w dniu 2 sierpnia i w dniu 30 sierpnia 1894 o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość 7600 zł., która przy udzieleniu pożyczki jako wartość hipoteki została przyjęta.

Zakład wynosi 760 zł. wa.

Warunki licytacyjne i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w tutejszo sądowej registraturze.

Sieniawa, 5 maja 1894.

L. 6060 (4217 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Nowym Sączu zawiadamia, interesowanych oraz niewiadomych z życia i miejsca pobytu: Henrykę Strowską i Katarzynę Elżbietę 2 im. Herr, że celem zaspokojenia pretensyi Kasy Oszczędności w Nowym Sączu w kwocie 370 zł. z pn. odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż połowy ciała hip. whl. 55 gminy Załubineze objętego wedle karty B dłużnika Chrystyana Stubra własnej w dwóch terminach mianowicie w dniu 20 lipca 1894 i w dniu 24 sierpnia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadium wynosi 354 zł.

Wyciąg hipot. protokół oszacowania sprzedaż mającego ciała hip. tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hip. jest adw. dr. Gałkiewicz, tegoż substytutem adw. dr. Dawid, kuratorem niewiadomych Henryki Elżbiety, Franciszki Strowskich jest adw. dr. Barbaeki, zaś kuratorem niewiadomej Katarzyny Elżbiety 2 im. Herr jest adw. dr. Wąsikiewicz w Nowym Sączu.

Nowy Sącz, 30 kwietnia 1894.

L. 2217 (4234 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Ludwika Böhma w sumie 150 zł. z pn. odbędzie się dnia 1 sierpnia i 1 września 1894 każdym razem o godz. 10 z rana w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Gilowicach 1/2 whl. 328, 1/16 lwh. 329, 1/8 lwh. 330 i 1/16 lwh. 331 ks. gr. gm. kat. Gilowice dłużnika Michała Gasiorka własnej.

Cena wywołania 1173 zł. 50 ct.

Wadium 120 zł.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny są do przejrzania w registraturze sąd.

Slemień, 30 maja 1894.

L. 2957 (4179 3—3)
W sprawie egzekucyjnej kasy sierocej w Podgórzu przeciw Piotrowi i Joannie małżonkom Dębskim o 600 zł. aw. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach to jest: dnia 3 sierpnia 1894 i dnia 3 września 1894 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 327 i 440 w Świątnikach położonych.

Cena szacunkowa wynosi ad 1) 850 zł., ad 2) 675 zł., wadium ad 1) 85 zł., ad 2) 68 zł. w. a.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Peiper.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 9 kwietnia 1894.

L. 3538 (4060 2—2)

Aviso.

Auf das in Nummer 142 vom 23. Juni 1894 dieses Blattes verlautbarte Aviso wegen Lieferung des Regie-Bedarfes an Brennholz für die Station Przemyśl wird aufmerksam gemacht.

Die näheren Bedingnisse können bei der k. u. k. Intendanz des 10. Corps zu Przemyśl, sowie beim k. u. k. Militär-Verpflegs-Magazin zu Przemyśl täglich zwischen 10 und 12 Uhr Vormittag eingesehen werden.

Przemyśl am 14. Juni 1894.

L. 6453 (4247 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia należycie powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku w kwocie 176 zł. aw. z pn. odbędzie się w budynku sądowym dnia 5 lipca 1894 i dnia 7 sierpnia 1894 o godzinie 10 przed południem, publiczna przymusowa sprzedaż 1/4 części realności pod lk. 43 w Brzozowie położonej whl. 818 ks. gr. gminy Brzozów objętej Cinli Eizen własnej i 1/4 części realności wyk. hip. l. 60 ks. gr. gm. Brzozów objętej Salamona Schertza własnej.

Cenę wywołania 1/4 części realności lwh. 818 jest kwota 607 zł. 50 ct., zaś 1/4 części realności lwh. 60 jest kwota 335 zł. aw. za pomocą sądowego ocenienia wynaleziona.

Chęć uciekać się przy licytacji, złożą do rak komisji sądowej zadatek w kwocie 10 % ceny wywołania a to w gotowiznie lub w papierach publicznych.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony został kuratorem p. adw. dr. Festenburg w Brzozowie.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarii sądowej.

Brzozów, dnia 9 maja 1894.

L. 2670 (4246 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie zawiadamia, iż celem zaspokojenia 6 rat pożyczkowych po 6 zł. 67 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Chai Tuch w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 48 gminy katastr. Zahoczewie objętej, dłużnika Dawida Mendlowicza własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 12 lipca i 2 sierpnia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Tomasz Kopeczyński w Baligródzie.

Wadium wynosi zł. 68 ct. 80.

C. k. Sąd powiatowy.

Baligród, dnia 23 kwietnia 1894.

L. 1204 (4260 1—3)
Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięwzięcie w zabudowaniu sądowym celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Karpia jako prawonabywcy Isaka Lampla w kwocie 120 zł. w. a. zpn. egzekucyjną sprzedaż jednej szóstej części z połowy realności w Sieniawie, powiecie sądowym sieniawskim w starostwie jarosławskim położonej, dłużnika Berischa Silbera własnej wyk. hip. l. 350 ks. grunt. gm. Sieniawa objętej. w dniu 2 sierpnia 1894 i w dniu 30 sierpnia 1894 o godzinie 10 rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 916 zł. 66 ct.

Zakład wynosi 91 zł. 66 ct.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrzane w ts. registraturze.

Sieniawa 5 marca 1894.

L. 464 (4258 1—3)
Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięwzięcie w zabudowaniu sądowym celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Sieniawie w kwocie 51 zł. a. w. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności w Dobry w powiecie sądowym sieniawskim w starostwie jarosławskim położonej dłużnika Jurka Stańko własnej wyk. hip. l. 414 ks. gr. gminy Dobra objętej w dniu 2 sierpnia i w dniu 30 sierpnia 1894 o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 605 zł.

Zakład wynosi 60 zł. 50 ct. a. w.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrzane w tus. registraturze.

Sieniawa, 26 stycznia 1894.

L. 582 (4172 1—3)
Odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 2 sierpnia 1894 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 6 września 1894 nawet poniżej takowej licytacja sum 800 zł. i 100 zł. mk. na rzecz Mechla Landmana w stanie biernym realności wyk. hip. l. 756 ks. gr. gminy kat. Budzanów objętej, Mojżesza Landmana własnej zainstalowanych, na rzecz proszącego K. Neymayera pto 23 zł. 50 ct. w. a.

Cena wywołania 105 zł.

Wadium 11 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Budzanów, 31 marca 1894.

L. 2922 (4248 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jaworznie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 700 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Wigdora Klagsbalda w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 695, i 766 księgi gruntowej gminy kat. Jaworzno objętej, Wiktorii Zalarzkiej własnych, w dwóch terminach, mianowicie dnia 1 sierpnia 1894 i dnia 31 sierpnia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony dr. Kremer w Ohrzanowie.

Wadium wynosi 315 zł. i 25 zł. wa.

Jaworzno, dnia 6 czerwca 1894.

L. 210 (4257 1—3)
Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięwzięcie w zabudowaniu sądowym celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Sieniawie w kwocie 200 zł. aw. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 280 w Sieniawie powiecie sądowym Sieniawskim w Starostwie Jarosławskim położonej dłużników Salamona i Mali Friedbergów własnej wyk. hip. l. 98 ks. grunt. gminy Sieniawa objętej w dniu 2 sierpnia i w dniu 30 sierpnia 1894 o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1420, zakład wynosi 142 zł. aw.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrzane w ts. registraturze.

Sieniawa 12 stycznia 1894.

L. 4904 (4272 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Krościenku ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej kasy zaliczkowej w Nowym Sączu przeciw Sabinie Zofii 2 im. Kielawa zamężnej Rodkiewicz pto 380 zł. wa. z większej 690 zł. wa. z pn. przedsięwzięcie egzekucyjną publiczną sprzedaż w drodze licytacji ciała hip. l. wyk. hip. 423 ks. gr. gminy kat. Szczawnica dnia 17 lipca 1894 i dnia 21 sierpnia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 300 zł. wa.

Wadium 30 zł. wa.

Warunki licytacyjne i akt oszacowania do przejrzania w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusz p. Marcelli Gorączko w Krościenku.

Krościenko, 6 grudnia 1893.

L. 3227 (4279 1—3)
Zbarazki c. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Zbarazie w kwocie 32 zł. z pn. odbędzie się dnia 20 lipca i dnia 29 sierpnia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż połowy realności wedle wyk. hip. 18 księgi gruntowej dla gminy kat. Berezowica mała Jewdochi Cwiach własnej.

Na pierwszym terminie realność rzeczona sprzedana będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 50 zł., zaś na drugim także niżej takowej.

Wadium wynosi 5 zł.

Zbaraz, dnia 31 maja 1894.

L. 3945 (4259 1—3)

Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięwzięcie w zabudowaniu sądowym, celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Sieniawie w kwocie 188 zł. 61 ct. aw. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 25 w Sieniawie powiecie sądowym sieniawskim starostwie jarosławskim położonej, dłużnika Herscha Anhang'a własnej wykazem hipotecznym l. 4 księgi gruntowej gminy Sieniawa objętej w dniu 2 sierpnia i 31 sierpnia 1894 o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2500 zł. aw. Zakład wynosi 250 zł. aw.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrane w tus. registraturze.

Sieniawa, 19 maja 1894.

Upadłości.

L. 3781 (4210 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach jako handlowy ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Fryderyka Haulsera kramarza towarów bławatnych zamieszkałego, a to do całego ruchomego gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomości majątku położonego w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. pp. z roku 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Romuald Medwicz c. k. sędzia powiatowy w Białej, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Ferdynand Peterek w Białej ze substytucją p. adw. dr. Jana Cieszyńskiego w Białej.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 9 lipca 1894 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet i spory wytoczonymi były, powinni takowe do dnia 6 sierpnia 1894 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie obwodowym, lub u komisarza konkursowego zgłosić i na terminie w dniu 27 sierpnia 1894 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającym przed komisarzem konkursowym do likwidacji i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 uk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiadamianie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny wybór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Białej lub w pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostaby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”. W Wadowicach, 24 czerwca 1894.

Księgi gruntowe.

L. 4167 (4190 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, I. że projekt uzupełnienia wykazu tabularnego l. 173 Iwkowa część II. w gminie katastralnej Iwkowa przez dopisanie parcel gruntowych lk. 276 i 277 w okręgu sądu powiatowego w Brzesku położonych, tudzież II. projekt nowego wykazu hipotecznego l. 133 obejmującego parcel. gr. l. 784 do 789 i 2372 w gminie katastr. Zubrzyk w okręgu sądu powiatowego w Muszynie położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za nowe wykazy hipoteczne I. poczynając od dnia 1 maja, a II. od dnia 1 lipca 1894, uważane będą, a od tegoż dnia wolno je przeglądać I-szy w sądzie krajowym w Krakowie II-gi w sądzie powiatowym w Muszynie, jak również że od tegoż czasu wszelkie nowe prawa czy to własności czy zastawu czy jakiegobądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tymi objętej, jedynie przez wpisanie do tychże może być nabyte, ograniczone przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wy-

kazów hipotecznych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakiegobądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w takowe lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do wykazu dóbr Iwkowa do sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 1 maja 1895; zaś co do wykazu księgi gruntowej Zubrzyk do sądu powiatowego w Muszynie najdalej do dnia 30 czerwca 1895, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensji przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowych wykazach zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionymi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejsze ks. hipoteczne w miejsce których nowe wykazy wstępują, było wiadome z jakiej rezolucji sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 20 czerwca 1894.

L. 6888 (4211 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości że projekt nowego wykazu księgi górniczej dla pola górniczego z przymiarem „Kąty Grube Nr. I.” w gm. katastralnej Chranowie, w okręgu sądu powiatowego w Chranowie położonego, należność pola górniczego „Matylda” w Chranowie stanowiącego, według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany na wykaz księgi górniczej poczynając od dnia 1 lipca 1894 uważany będzie, a od tegoż dnia wolno go przeglądać w sądzie krajowym w Krakowie jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiegobądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tego wykazu może być nabyte, ograniczone przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionego wykazu sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem nowego tego nowego wykazu nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności, lub posiadania, a to też bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakiegobądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tego nowego wykazu nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w księgi lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowego wykazu księgi górniczej tamże wpisane nie zostały, — aby z temi prawami zgłosili się do sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 30 czerwca 1895, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensji przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowym wykazie zamieszczonych a niezaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionymi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejsze księgi, było wiadome z jakiej rezolucji sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, dnia 20 czerwca 1894.

Konkursa.

L. 947 (4281 2—3)

Wydział powiatowy w Nadwornie rozpisuje niniejszem ponownie konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Majdanie średnim z płacą roczną 500 zł. i ryczałtem na podróże w kwocie 400 zł.

Ludność do dotyczącego okręgu należąca, wynosi 19.450 dusz.

Kandydaci wykazać się mają:

1. Obywatelstwem austriackim
2. dyplomem doktora medycyny
3. świadectwem moralności
4. znajomością języków krajowych
5. praktyką najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim a po otrzymaniu posady stosować się ściśle do instrukcji

z dnia 31 grudnia 1891 dz. ust. kraj. Nro. 83 i utrzymywać aptekę domową: Termin do wniesienia podań oznacza się do końca lipca 1894.

Nadwórna, 20 czerwca 1894.

L. 926 (4305)

Miasteczko Mosty Wielkie ogłasza konkurs na posadę Dra. medycyny jako lekarza miejskiego z płacą roczną 525 zł. a. w.

Termin wniesienia podań do 30 lipca 1894.

Blizsze warunki przejrzyć można w kancelarii gminnej.

Z Zwierzchności gminnej w Mostach Wielkich, 29 czerwca 1894.

L. 5212 (4280 1—2)

Onośnie do konkursu w Nro. 148 Gazety Lwowskiej z roku bieżącego ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs celem obsadzenia posady sędziego powiatowego w Dobromilu z dniem 20 lipca 1894 upływa Lwów, dnia 24 czerwca 1894.

L. 1587/pr. (4282 1—3)

Celem obsadzenia posady lekarza więziennego w Nowym Sączu, do której wynagrodzenie w rocznej kwocie 200 zł. a oprócz tego za pełnienie obowiązków chirurga roczne wynagrodzenie w kwocie 50 zł. jest przywiązane, rozpisuje się konkurs z terminem do 20 lipca 1894.

Podania należy wnieść w terminie wyżej oznaczonym do c. k. Prezydium sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Z c. k. Prezydium Sądu obwodowego Nowy Sącz, 28 czerwca 1894.

L. 48846 (4299 1—3)

Przy c. k. szkole przemysłowej we Lwowie opróżniona jest posada sługi warstatowego a zarazem dozorey centralnego ogrzewania i motoru gazowego.

Celem nadania posady tej, ogłasza niniejszem c. k. Namiestnictwo konkurs z terminem do 15 sierpnia 1894.

Do posady tej przywiązane jest roczne wynagrodzenie w kwocie 375 zł., relutem na ubranie służbowe rocz. 30 zł. tudzież wolne mieszkanie w budynku szkolnym a z chwilą przeniesienia w stan stałego spoczynku prawo do poboru normalnej prowizji w myśl istniejących przepisów.

Do obowiązków sługi na tej posadzie należy obsługiwanie warsztatów szkolnych, utrzymywanie w nich czystości i porządku, obsługa motoru gazowego i kotłów parowych do centralnego ogrzewania Zakładu, obsługa przyrządów, oświetlania budynku i ubikacji szkolnych i inne zwykłe czynności sługi szkolnego.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę mają wykazać wiek swój, przynależność i dotychczasowe zajęcia, udowodnić znajomość języka polskiego w słowie i piśmie świadectwem szkolnym, wykazać fizyczne uzdolnienie do pełnienia obowiązków sługi świadectwem c. k. lekarza rządowego, tudzież zachowanie się pod względem moralnym i politycznym świadectwem moralności odnośnej władzy.

Przy nadaniu tej posady będą przed innymi uwzględnieni ci kandydaci, którzy wykazą świadectwem, że są wyuczeni w rzemiośle ślusarskiem.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnieść w terminie konkursowym do c. k. Namiestnictwa za pośrednictwem Dyrekcji Państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, a jeżeli kandydat pozostaje w służbie publicznej za pośrednictwem swej władzy przełożonej.

W myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 Nro. 60 Dz. p. p. mają pierwszeństwo przy nadaniu tej posady wysłużeni podoficerowie c. i k. Armii austriackiej posiadający wymaganą kwalifikację i przepisany certyfikat Ministerstwa wojny uprawniający ich do ubiegania się o posadę w służbie cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni także inni ukwalifikowani kompetenci.

Posada ta będzie nadana, na razie prowizorycznie na 6 miesięcy próby, przez który to czas będzie zamianowany sługa pobierać oznaczone powyżej pobory i emolumenta.

Po zadowalniającym odbyciu próbnego praktyki nastąpi stabilizacja na tej posadzie.

Lwów, dnia 29 czerwca 1894.

L. 47932 (4304 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia systemizowanej posady trzeciego sługi bibliotecznego przy ek. bibliotece uniwersytetu lwowskiego, ogłasza niniejszem ek. Namiestnictwo konkurs, z terminem do wnoszenia podań do końca sierpnia 1894.

Do posady tej przywiązana jest płaca roczna etatowa w kwocie 400 zł., dodatek aktywny w rocznej kwocie 100 zł. i dodatk na ubranie służbowe w rocznej kwocie 25 zł.

Ubiegający się o tę posadę winni wykazać obok ogólnych warunków prawem przepisanych, znajomość języków krajowych i języka niemieckiego w słowie i piśmie, wiek swój i stan, tudzież fizyczne uzdolnienie do pełnienia obowiązków służby, jako też dotychczasowe zatrudnienie i zachowanie się.

Świadectwo stwierdzające fizyczne uzdolnienie kandydata, ma być przez lekarza rządowego wystawione.

Podania należy wnieść w terminie wyżej wskazanym do ek. Namiestnictwa na ręce dyrektora ek. biblioteki uniwersytetu lwowskiego, a to jeżeli kandydat znajduje się w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 (Dz. p. p. N. 60) mają pierwszeństwo przed innymi kandydatami wysłużeni podoficerowie c. i k. armii, posiadający wymaganą konkursem kwalifikację i zaopatrzeni w certyfikat władzy wojskowej, upoważniający ich do ubiegania się o posadę w rządowej służbie cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni także i inni należyście ukwalifikowani kandydaci.

Zamianowany sługa będzie obowiązany poddać się w myśl 11 ustępu rozporządzenia c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 (Dz. p. p. N. 98) próbie 6-miesięcznej, a po zadowalniającym odbyciu tej próby może być stabilizowany.

Przez czas próbnego praktyki będzie pobierał zamianowany sługa pełne pobory służbowe do tej posady przywiązane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27 czerwca 1894.

Kuratele.

L. 9705 (4135 2—3)

Fedko Marszewski z Płauczy małej uznany marnotrawnym, kuratorem dla niego ustanowiono Dmytra Netebskiego (młodszego) z Płauczy małej.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa, 20 grudnia 1892.

L. 5419 (4136 2—3)

Iwan Prawelski z Płauczy małej uznany marnotrawnym, kuratorem tegoż Andrucha Kostink z Płauczy małej jest ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa, 24 lipca 1893.

L. 3240 (4137 2—3)

Sobko Kusznierz z Płauczy wielkiej uznany marnotrawnym, kuratorem tegoż Iwana Szumlak z Płauczy wielkiej ustanowionym został.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa, 15 maja 1893.

L. 3471 (4140 2—3)

Dmytro Kit z Zwertowa został uznany marnotrawcą.

Kuratorem dla niego ustanowiono p. Iwana Dołkanyka gospodarza z Zwertowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików, dnia 11 maja 1894.

L. 4604 (4159 2—3)

Mikołaja Woźniaka z Czernichowiec uznano marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiono Iwana Mazurenok z Czernichowiec.

C. k. Sąd powiatowy.

Zbaraż, 9 czerwca 1894.

L. 14827 (4126 2—3)

Jan Woźny gospodarz z Markowiec uznany marnotrawcą.

Kurator Kazimierz Jachimowski właściciel dóbr tamże.

C. k. Sąd pow. miej. deleg.

Sanok, dnia 16 października 1893.

L. 3272 (4181 2—3)
Dla głuchoniemej Katarzyny Kaczor ustanowiono kuratorem Michała Kaplińskiego z Jarosławia.
C. k. Sąd powiatowy.
Radymno, 5 maja 1894.

L. 10422 (4124 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Jasle podaje do wiadomości, że uchwała c. k. sądu obwodowego w Jasle z dnia 11 listopada 1893 l. 6571 Wacław Brodowicz ostatnimi czasy w Jasle i Krakowie przebywający za obłąkanego uznanym został.
Kuratorem jego jest Kazimierz Behm w Drohobyczu.
Jasło, 25 listopada 1893.

L. 5107 (4171 2—3)
Iwan Bryl syn Piotra z Piwowszczyzny uznany marnotrawcą.
C. k. Sąd powiatowy.
Bełz, dnia 3 czerwca 1893,

L. 2557 (4160 2—3)
Franciszek Piela i jego żona Maryanna ze Swiergutów Pielowa, z Laskowej uznani marnotrawcami; kuratorem ustanowiono Jana Wróbla z Laskowej.
C. k. Sąd powiatowy.
Zator, dnia 19 maja 1894.

L. 2444 (4204 2—3)
Anastazy Bodnar uznano za obłąkaną.
Kuratorem ustanowiono Iwana Dubeja w Leninie małej.
C. k. Sąd powiatowy.
Staremiasto, 14 czerwca 1894.

L. 1853 (4224 2—3)
Oryna Hamernik, lat 25, córka śp. Jacka i Maryanny Hamerników z Florynki uznana została głupkowatą, a kuratorem jej jest Hryc Merena z Florynki.
Grybów, 28 marca 1894.

L. 6805 (4232 2—3)
Kuratorem marnotrawcy Pańka Dziobaka został ustanowiony w miejsce Jarnina Michalczuka Roman Cwikula z Opulski.
C. k. Sąd powiatowy.
Szkal, dnia 21 maja 1894.

L. 32613 (3781 1—3)
Jerzy hr. Wandalin Mniszczek uznany został za marnotrawcę i dla niego ustanowiony został kuratorem p. adw. dr. Leszek Majewski we Lwowie.
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg.
Lwów, dnia 18 maja 1894

L. 8324 (4295 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że opieka nad Marcinem Kiełbowiczem z Woli buchowskiej na czas nieograniczony przedłużona, niniejszem uchylona została.
Sieniawa, 13 listopada 1893.

L. 430 (4243 1—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że Jan Was z Żerkowa uznany został za marnotrawcę a kuratorem dlań Stanisław Was z Żerkowa ustanowiony.
C. k. Sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 22 lutego 1894.

Wyroki prasowe.

L. 142 (4151)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 139 der Reichspost, ddo. Wien, 19 Juni 1894 enthaltenen Artikels: „Zugenderinnerungen eines Priesters“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beischnahme nach § 489 St. G. D. bestätigt, und nach § 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 20 Juni 1894.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 1961 des „Deutschen Volksblattes“ ddo. Wien, 19 Juni 1894 Abendausgabe, enthaltenen Artikels: „Ungeheime Morde“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beischnahme nach § 489 St. G. D. bestätigt, und nach § 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 20 Juni 1894.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 120 der „Glühlichter“ ddo. Wien, 22 Juni 1894 enthaltenen Artikel: 1. „An's Volk“, 2. „Der Berufsfolat“, 3. „Die Carriere-Senate“ 4. „Der Schutz der Arbeit“, Illustration sammt dem Text das Vergehen ad 1 nach § 302 St. G. ad 2 und 4 nach Art. IV. des Gesetzes vom 17 December 1862 R. G. Bl. 8 ex 1863 und ad 3 nach § 300 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beischnahme nach § 489 St. G. D. bestätigt, und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 20 Juni 1894.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 31 des „Wiener Abend Corso“ ddo. Wien, 18 Juni 1894 enthaltenen Artikels: „Graf Ruffi Thornegg“ in der Stelle von „Brave Seele“ bis zum Schlusse das Vergehen nach § 516 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beischnahme nach § 489 St. G. D. bestätigt, und nach § 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 20 Juni 1894.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Monatschrift: „Olvasd! Nr. II. (9), Budapest, Mai 1894 veröffentlichten Artikels: 1. An die treuen Bewohner des Königreiches Ungarn“ in der Stelle von „Torten-Elmi“ bis zum Schlusse, 2. Kossuth Ferencz Magyarorszag nadora“ ad 1 das Verbrechen nach § 64 und ad 2. das Verbrechen nach § 63 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 20 Juni 1894.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Monatschrift: „Olvasd! Nr. II. (9), Budapest, Mai 1894 veröffentlichten Artikels: 1. An die treuen Bewohner des Königreiches Ungarn“ in der Stelle von „Torten-Elmi“ bis zum Schlusse, 2. Kossuth Ferencz Magyarorszag nadora“ ad 1 das Verbrechen nach § 64 und ad 2. das Verbrechen nach § 63 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 20 Juni 1894.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 49 der „Arbeiter-Zeitung“ ddo. Wien, 19 Juni 1894 enthaltenen Artikel: 1. „Die graufige Katastrophe“, 2. „Wie man uns behandelt“ von „Ein sehr junger Herr“ bis „Rolle spiele“, 3. „Die Grubenkatastrophe in Karwin“ a. von „Die bürgerliche Presse“ bis „erpart werden“ und b. von „denn das Rechtsgefühl“ bis „offen werden“ und c. von „sein Richter findet“ bis zum Schlusse, 4. „Der Kampf um die obligatorische Civilehe in Ungarn“ in den Stellen von a. „Das Ministerium fordert“ bis „Ministerium an“ b. „Die liberale Bourgeoisie ruft“ bis zum Schlusse, 5. „Politische Versammlungen — Königsgruß“ ad 1, 3 a, 3 b, 3 c und 5 das Vergehen nach § 300 St. G. ad 4 a und b. das Verbrechen nach § 65 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beischnahme nach § 489 St. G. D. bestätigt, und nach § 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 20 Juni 1894.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 14804 (4265 2—3)
C. k. Wyższy sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że Pan Robert Adamski c. k. Notaryusz w Ustrzykach dolnych w skutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 marca 1894 l. 2329 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Bóbrce z dniem 30 czerwca 1894 z urzędowania w Ustrzykach dolnych ustępuje a dnia 1-go lipca 1894 urzędowanie w Bóbrce obejmuje.
Lwów, dnia 26 czerwca 1894.

L. 13699 (4264 2—3)
C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że Pan Alojzy Schneider c. k. notaryusz w Sanoku wskutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 marca 1894 l. 2329 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Samborze z dniem 29 czerwca 1894 z urzędowania w Sanoku ustępuje a dnia 1 lipca 1894 urzędowanie w Samborze obejmuje.
we Lwowie dnia 19 czerwca 1894.

L. 19834 (4069 2—3)
Der nach America ausgewanderte Nicolaus Lander aus Połowce wird hiemit verständigt, dass Walentin Lander für ihn zum Curator bestellt worden ist und die Zustellung des für Nicolaus Lander bestimmten Tabularbescheides vom 14 September

1892 Zl. 12692 zu Händen dieses Curators angeordnet worden ist.
K. k. Bezirksgericht.
Czortków, 27 November 1893.

L. 11814 (4240 2—3)
C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że dla niewadomej z miejsca pobytu Fani Berkowiczowej w celu doręczenia jej uchwały z dnia 28 września 1893 l. 18903 ustanowił kuratorem adw. dr. Wojciecha Busia a jego zastępcą adwokata dr. Juliusza Chodackiego.
Tarnów, dnia 14 czerwca 1894.

L. 3556 (4245 2—3)
C. k. Sąd pow. ustanawia w sprawie hipot. Maryi Kozakiewiczowej o wykreślenie prenotacyi prawa zastawu dla sumy 130 zł. z pn. na rzecz Józefy Zawadzkiej skutecznionej ze stanu biernego połowy realności lwh. 90 gminy katastralnej Bochnia objętej, dla niewadomej z pobytu Józefy Zawadzkiej kuratora w osobie adwokata dr. Maissa i zarazem wyznacza do przestuchania tegoż w myśl § 45 ust. hip. termin w sądzie tut. na dzień 9 lipca 1894 o godz. 9 rano.
Bochnia, 22 marca 1894.

L. 35351 (4239 2—3)
Obwieszczenie.
Od 1 lipca 1894 można przesyłać do Hiszpanii i Portugalii przesyłki frachtowane za powzięciem.
Wysokość dopuszczalnego powziętku wynosi 200 zł., względnie 500 franków.
Przesyłka odbywa się wyłącznie drogą przez Szwajcaryę.
Lwów, dnia 18 czerwca 1894.
Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Kundmachung.
Vom 1 Juli d. J. an können im Verkehre mit Spanien und Portugal Postfracht-Stücke mit Nachnahme zur Versendung gelangen.
Die höhe des zulässigen Nachnahmebetrages ist auf 200 fl., bzw. 500 Francs beschränkt.
Die Leitung der Nahnahmesendungen erfolgt ausschliesslich auf dem Wege über die Schweiz.
Lemberg, am 18 Juni 1894.
Von der k. k. Post und Telegrafendirection.

Объявление.
Бѣдѣ 1 линия с. р. можна переслать до Гішпаніі і Португаліі посилки фрахтові за посліплатою.
Високость дозволеної посліплати вносити 200 зар. вглядно 500 франків.
Пересилка вѣдѣває ся выключно дорогою через Швайцарію.
Лѣвѣвѣ, дня 18 червня 1894.
З ц. к. Дирекціи почт і телеграфів.

L. 4729 (4228 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Nowym Targu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych Jakóba Srala i Honoratę ze Sralów Cyrąusową, że Agnieszka z Sralów Pęksowa wniosła przeciw nim oraz innym spółnikom pozew do praes. 5 maja 1894 l. 4729 o kwotę 310 zł., na który wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na dzień 12 lipca 1894 o godz. 9 rano.
Dla niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych ustanowiono kuratorem dr. Geislera adwokata w Nowym Targu, któremu pozwani winni dostarczyć środków dowodowych do obrony, lub ustanowić sobie innego zastępcę i o tem sąd tutejszy zawiadomić.

C. k. Sąd powiatowy.
Nowy Targ, d. 14 czerwca 1894.

L. 7317 (4128 3—3)
Brzozowski c. k. sąd powiatowy zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Michała Zubla z Humnisk, że Paweł Kwartnik wniósł przeciw niemu dnia 23 lutego 1894 l. 266 pozew o 125 zł., 4 zł., 6 zł., i 2 zł., 40 ct. a. w. z pn. na który termin do rozprawy sumarycznej na 8 sierpnia 1894 o godzinie 9-tej rano wyznaczono a zarazem dla niego kuratora Emila Witkiewicza w Brzozowie ustanowiono.

Wzywa się przeto Pawła Kwartnika aby ustanowionemu kuratorowi informacji do obrony udzielił lub innego pełnomocnika sądowi wskazał, inaczej bowiem skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Brzozów 4 czerwca 1894.

L. 5164 (4184 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia nieobecnego i niewiadomego z miejsca pobytu Leizora Muhlbara, że w dniu 30 maja 1894 l. 5164 wniosła przeciw niemu Franciszka Błochowa z Żywca skargę o wyjęcie z pod egzekucyi ruchomości protokołem z dnia 1 maja 1894 l. 4216 egzekucyjnie zajętych i oszacowanych, na którą do rozprawy termin na dzień 7 sierpnia 1894 o

godz. 9 rano w tut. c. k. sądzie z ustanowionym dlań kuratorem adw. drem. Włady sławem Raschke, wyznaczony został.
Wzywa się zatem tegoż Leizora Muhlbara, aby powyższemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, lub innego pełnomocnika w tut. c. k. sądzie ustanowił, gdyż inaczej zle skutki ztąd wyniknąć mogące, sam sobie przypisać by musiał.
Żywiec, dnia 11 czerwca 1894.

L. 11899 (4164 3—3)
C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w celu doręczenia uchwały z dnia 10 czerwca 1894 l. 11899 pozwalającej wpisu prawa zastawu dla sumy 16 zł. 75 ct. w. a. z pn. na rzecz Skarbu Państwa na realności wykazem 173 gm. kat. Zabłocie objętej ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Badowskiego kuratorem adw. dra. Alojzego Malawskiego.
Tarnów, dnia 14 czerwca 1894.

L. 3771 (4273 1—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Sasale, iż przeciwko niemu wniósł pozew do praes 16 czerwca 1894 l. 3771 Jakób Żygala o 97 zł. wa., w której to sprawie termin do rozprawy sumarycznej na dzień 19 lipca 1894 o 9 rano wyznaczono, ustanawiając dla niego kuratorem Jędrzeja Macka z Muszyny.
Wzywa się zatem nieobecnego, aby ustanowionemu kuratorowi przed terminem środków do obrony dostarczył lub wskazał innego pełnomocnika, wszelkie bowiem skutki z zaniedbania pochodzące sam sobie przypisze.
Maszyna, 18 czerwca 1894.

L. 9210 (4276 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczénizynie oznajmia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Michałowi Kowbaśniukowi Jakóba, że dnia 28 maja 1894 do l. 9210 Kasriel Scher pozew przeciw niemu o zapłacenie kwoty 23 zł. 90 ct. wniósł, na który termin do rozprawy ustnej według postępowania drobiazgowego na dzień 17 lipca 1894 o godz. 8 rano, wyznaczono i że dla niego Wasyla Gaboraka z Tekuczy kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się więc Michała Kowbaśniuka Jakóba, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył lub innego zastępcę tut. sądowi oznajmił, inaczej sprawa niniejsza z ustanowionym kuratorem wedle obowiązujących w Galicyi ustaw przeprowadzoną będzie a skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Peczénizyn, dnia 28 maja 1894.

L. 6985 (4244 1—3)
C. k. Sąd pow. w Białej zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Maurycego Silbera, że Mauryce Kohn z Białej wniósł przeciw niemu dnia 13/4 1894 l. 4328 pozew o zapłacenie kwoty 598 zł. 33 ct. na który termin do rozprawy ustnej na dzień 2-go sierpnia wyznaczono i pozew ten ustanowionemu dlań kuratorowi Dr. Józefowi Schmetterlingowi w Białej doręczono.

Wzywa się tedy Maurycego Silbera, który w czasach ostatnich w Rzeszowie mieszkał, ażeby ustanowionemu kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż wyniki z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.
Biała, dnia 20 czerwca 1894.

L. 13314 (4306 1—3)
Tarnowski sąd obwodowy uwiadamia Zygmunta Ranchwerga z miejsca pobytu niewiadomego, że ustanowiono dla niego w sporze wekslowym Finotti et Comp. o 298 zł. 10 ct. a. w. kuratorem Dra. Szancera, któremu środki obrony podać lub innego pełnomocnika wymienić ma.
Tarnów, dnia 23 czerwca 1894,

L. 8616 (4017)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 18 kwietnia 1894 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma „Lubin Dienstl“, dzierżawca restauracyi kolejowej w Przemyślu.
Przemyśl, 2 czerwca 1894.

L. 2549 (4039 1—3)
C. k. Sąd powiatowy wzywa Wojciecha Gąsiora z życia i z miejsca pobytu niewiadomego, ażeby w spadkowości po Franciszku Gąsiorze zmarłym w Rogoźnicy dnia 24 listopada 1893 o miejscu swego pobytu ek. sąd lub ustanowionego dla siebie kuratora Jana Bachorza z Rogoźnicy zawiadomił, lub sobie innego pełnomocnika obrał, inaczej pertraktacya ta z ustanowionym kuratorem zostanie prz. przewadzoną.
Głogów, dnia 6 czerwca 1894.

L. 13008 (4165 3-3)
C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że Pan Jędrzej Pawlisz reskryptem ek. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18 kwietnia 1894 l. 7901 notaryuszem w Lutowiskach zamianowany, złożony dnia 19 czerwca 1894 przysięgę służbową, urządowanie swe rozpoczynając może.

Lwów, dnia 19 czerwca 1894.

L. 45139 (4237 2-3)
Kandydaci zawodu leśno gospodarczego którzy zamierzają w roku bieżącym przystąpić do egzaminu na samoistnych gospodarzy leśnych lub do egzaminu dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej, mają podania zaopatrzone dokumentami i załącznikami przepisanyymi § 3 względnie § 29 rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 11 lutego 1889 Dz. p. p. Nr. 23 wnieść do c. k. Namiestnictwa najpóźniej do 31 lipca 1894 a to kandydaci zostający w służbie publicznej we właściwej drodze urzędowej, inni zaś za pośrednictwem właściwego c. k. Starostwa względnie c. k. Dyrekcji Policji we Lwowie lub w Krakowie.

Kandydaci, starający się o uwolnienie od opłaty taksy egzaminacyjnej, mają wnieść w tym samym terminie osobne podanie, za-

opatrzone świadectwem ubóstwa, wystawionem przez Zwierzchność gminy ostatniego miejsca zamieszkania, stwierdzającym stosownie do przepisów §§ 23 i 47 powołanego wyżej rozporządzenia ministerialnego stosunki, które petent przytoczył dla uzasadnienia własnego ubóstwa względnie ubóstwa osób do utrzymania kandydata prawnie obowiązanych.

Podania za późno wniesione lub niezaopatrzone przepisanyymi dokumentami i załącznikami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17 czerwca 1894.

L. 12727 (4080 3-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Józefa Horowitza malarza szyldów, że na wytoczony mu przez Chaima Wieselthiera pozew o zapłatę czynszu najmu 22 zł. 50 ct. z pn. terminu do rozprawy drobiazgowej na 9 lipca 1894 godzinę 9 rano wyznaczono i kuratorem jego adwokata Altmana w Stryju ustanowiono, i wzywa go do udzielenia kuratorowi środków obrony lub ustanowienia innego za stepsy.

Stryj, 8 czerwca 1894.

L. 1952 (4157 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Nisku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Rysia, że Wojciech Bednarz ze Stanów wniósł przeciw niemu pozew ustny de praes 6 marca 1894 l. 1952 o uznanie go za właściciela parcel: grunt 606 do 1785/2 i 1895/2 do 3172/2 w Stanach, że termin do rozprawy na 7 lipca 1894 wyznaczono a kuratorem dlań ustanowiono adw. Rothbluma w Nisku.

Wzywa się go, by kuratorowi potrzebnych informacji udzielił lub innego pełnomocnika sądowi wskazał.

C. k. Sąd powiatowy.
Nisko, dnia 16 marca 1894.

L. 3257 (4198 3-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Hamernika, iż w sporze drobiazgowym Natana Bodnera przeciw niemu ustanowiono dlań kuratorem Pawła Królikowskiego z Tylicza i termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 24 lipca 1894 o godzinie 8 rano wyznaczono.

Muszyna, 28 maja 1894.

L. 29434 (4186 3-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie, wzywa wskutek prośby Franciszka Greny z dnia 8

maja 1894 l. 23927 posiadacza karty zastawnej kasy zaliczkowej c. k. uprzyw. galic. akcyj. Banku hipotecznego we Lwowie do l. 2663 z dnia 3 stycznia 1893 na zastawione za 15 zł. a. w. trzy węgierskie losy budowy bazyliki Ser. 2064 Nro. 45, Ser. 6159 Nro. 26 i Ser. 6565 Nro. 63 ażeby tę kartę zastawniczą w przeciągu jednego roku 6-ciu tygodni i 3-ech dni sądowi przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu licząc od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu takowa na żądanie Franciszka Greny za umorzoną uznana zostanie.

Lwów, dnia 9 czerwca 1894.

L. 6176 (3964 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadome z miejsca pobytu Zofię Kozikównę, Agnieszkę Kozikównę, aby wniósł deklarację do spadku po ich stryju Janie Koziku zmarłym w Brzozowie w dniu 28 sierpnia 1887 z pozostawieniem kodycyłu z 25 sierpnia 1887 którym przeznaczył swą realność dla Stanisława Kozika w przeciągu roku, gdyż inaczej spadek z deklarowanymi spadkobiercami i z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Nieponiem pertraktowany będzie.

Tuchów, dnia 20 maja 1894.

Doniesienia prywatne.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tzn. 1 centym
petitem 3 centy.

Znakomite tutki nieklejone Niemojowskiego zbadane przez miejskie laboratorium, są do nabycia we wszystkich trafikach. 330

Kwatera na czas wystawy. Salon, pokój i przedpokój na 3 osoby, przy ulicy Dominikańskiej, dziennie 3 zł. Informacji udzieli administracja Gazety Lwowskiej.

Jurkiewicz notaryus w Lisku, poszukuje zaraz kandydata notaryalnego, jakoteż pisarza biegłego w czynnościach notaryalnych, sprawach spadkowych i tabularnych. 826

Biuro wywiadowcze Stanisława Satały, Lwów, Sykstuska 8. — Guwernantki, bony, oficyalistów i sług wszelkiego rodzaju najlepiej renomowane mam zawsze do polecenia. 798

Do serc litościwych udaje się z prośbą o wsparcie nieszczęśliwa Julia Łachocka, wdowa po awizyerze kolejowym, który odebrał sobie życie pozostawiając żonę i drobne dzieci w nędzy ostatniej Datki łaskawe przyjmuje nasza Administracja.

1000 TUTEK nieklejonych z doskonałej francuskiej bibułki po złr. 1 i wyżej poleca fabryka

F. Niżałowski

Lwów.

Przy odbiorze 5000 sztuk poczta franko.

Winc. Kuczabiński

skład książek do nabożeństwa własnego nakładu i wyrobu we Lwowie, ulica Karola Ludwika l. 3

poleca na premie dla dziatwy szkolnej książki do nabożeństwa o nowej treści oprowne w płótno po 20, 45 i 55 ct. — Obrazki świętych z modlitewkami 100 szt. 55 i 75 ct. Medaliki, różańce, witrażyki itd. po niskich cenach.

PP. kupcom i odprzedającym stosowny rabat.

Szprycowanie Matico

PP. GRIMAULT i Ko, w Paryżu Skuteczność niezawodna w leczeniu rzeżączek bez utrudzenia żołądka, które zawsze pociąga za sobą użycie kapsulek z kulebą w płynie.

W Paryżu, 8, ulica Vivienne, i w głównych aptekach.

We Lwowie: w aptekach pp. Mikolascha, Wewiorskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Bejsara. 64

BENEDYKT KOPERNICKI

optyk i mechanik „pod Kopernikiem“

Lwów, plac św. Ducha (604)

(ul. Teatralna l. 6 naprzeciw głównego odwachu),

poleca w wielkim wyborze i po cenach najtańszych: okulary, cwikiery, lornety, binokle, dalekowszkie, barometry, siemierze.

Urządzenie dzwonków elektrycznych. Wszelkie reparacje uskuteczniają się najrychlej i najtaniej. Zamówienia czerwień i załatwiam odtrośnie

Ważne dla pp. architektów, chemików, aptekarzy etc.

Ajency i skład komisowy wyrobów marmurowych z łomów Tow. budowlanego „Union“ w Wiedniu

F. M. Złotnickiego

Lwów, ul. Jagiellońska 8.

poleca gotowe płyty na stoły, stoliki i konsole, umywalnie, stupy, wazy, spluwaczki, kominki, moździerze rzeźby, pomniki i inne wyroby z rozmaitych marmurów, syantów, porfirów, onyksu etc. Przyjmuje wszelkie zamówienia na surowce lub wykonane roboty, podług własnych lub danych rysunków. 803

Zginął pies legawy

rasy angielskiej, półtora roku mający, maści żółtej, z białą strzałką na czole, pierś, koniec ogona i końce łap białe. Znalazca zgłosi się do Zarządu drukarni Gazety Lwowskiej, ul. Czarnieckiego l. 12 gdzie otrzyma stosowne wynagrodzenie.

Kompletne wyprawy

w zakresie bielizny i pościeli od najskromniejszych do najwzrostniejszych uskutecznia w najkrótszym czasie najtaniej 633

Magazyn

J. Drexlera i Synów

Lwów, pl. Kapitulny 2.

Cenniki i próbki na żądanie.

Kołdry

szyte z wełnianego atlasu od zł. 7.50, z jedwabnego atlasu od zł. 12.50.

Materace włosienne

od zł. 16.— 715

poleca po znanych niskich cenach

magazyn

F. Knauer i Syn

we Lwowie, plac Kapitulny.

(Za dobroć i świeżość ręczy firma.)

Dom Polski Kulerskiego w Copotach

(Zoppot, Südstr. 72 a, c, 72.)

poleca na sezon kąpielowy pojedyncze meblowane pokoje i całe mieszkania o letnich werandach na doby, tygodnie i miesiące z całodziennym utrzymaniem lub też bez takowego. Kuchnia dobra polska. Usługa polska. Ceny bardzo przystępne, do 20 czerwca i od 15 września znacznie niższe. Cena pokoju począwszy od mrk. 1.50 za dobę, obiad w abonamencie mrk. 1.50 całodziennie utrzymanie począwszy od mrk. 2.50. Od 1 czerwca służący na kolei.

Wobec konkurencji niemieckiej uprasza się o łaskawe poparcie. 819

Nakładem księgarni W. Doboszyńskiego w Stanisławowie

wyszy:

744

Dzieła Juliusza Słowackiego

wydanie zupełne w 6 tomach przejrane i do druku przygotowane przez P. Paryłaka, profesora języka polskiego we Lwowie.

Cena za całość zł. 2, w pięknej płóciennnej oprawie zł. 2 ct. 80.

Dzieła Adama Mickiewicza

wydanie zupełne w czterech tomach.

w trwałej ozdobnej oprawie za całość zł. 2.

Dzieje Polski Maryana z nad Dniepru zł. 1.20.

S. Kelsen w Wiedniu

przy zbliżającym się sezonie budowlanym poleca

klozety, rury klozetowe, zlewy, zupełne urządzenia kąpielowe dla prywatnych pomieszczeń, patentowane hermetyczne zamknięcia

kanalowe, zamknięcia wstrzymujące

fetory w pissoarach, i wodociągach itd. 607

Zastępcy dla

Galicyi

Bukowiny

HAMEL i FEIGL, Lwów, ul. Kopernika l. 21.

Powszechna Wystawa krajowa.

Bloki i karty wstępu pojedyncze

po cenie blokowej,

Katalogi, Przewodniki,

Losy po 1 zł.

Wszystkie pisma europejskie,

Biuro dzienników i ogłoszeń Ludwika Plohna

ulica Karola Ludwika l. 9,

Kiosk na Wystawie obok bramy głównej. 734

C. k. Dyrekcya galic. funduszu propinacyjnego.

Obwieszczenie.

Przy dziesiątem losowaniu 4%owych obligacyj galicyjskiego funduszu propinacyjnego, odbytem w dniu 30go czerwca 1894 zostały wylosowane do spłaty następujące obligacje:

Serya A. po 10.000 złr.

Nr. 134, 161, 173, 278, 402, 588, 677, 714, 747, 761, 772, 862, 892.

Serya B. po 5.000 złr.

Nr. 9, 35, 44, 165, 247, 384, 609, 681, 685, 816, 1055, 1210, 1218, 1246, 1257, 1266, 1303, 1510, 1562, 1596, 1656, 1726, 1739, 1751, 1781, 1940, 1976.

Serya C. po 1.000 złr.

Nr. 22, 184, 188, 252, 275, 365, 434, 538, 654, 799, 980, 1019, 1126, 1329, 1381, 1411, 1413, 1469, 1561, 1578, 1759, 1792, 1800, 1876, 2010, 2229, 2273, 2518, 2941, 2977, 2986, 3149, 3172, 3180, 3242, 3270, 3308, 3347, 3436, 3608, 3737, 3789, 3910, 4074, 4129, 4142, 4163, 4546, 4776, 4781, 4782, 4976, 5032, 5064, 5085, 5170, 5198, 5272, 5356, 5399, 5507, 5542, 5678, 5703, 5773, 5915, 6104, 6143, 6229, 6269, 6325, 6328, 6426, 6500, 6544, 6646, 6670, 6680, 6777, 6842, 6877, 6921, 7162, 7195, 7303, 7391, 7543, 7567, 7575, 7577, 7622, 7691, 7882, 7926, 7945, 7987, 8018, 8088, 8156, 8176, 8244, 8598, 8662, 8794, 8946, 8953, 9102, 9220, 9499, 9572, 9662, 9675, 10009, 10167, 10299, 10315, 10550, 10585, 10694, 10998, 11003, 11059, 11080, 11083, 11205, 11346, 11368, 11495, 11506, 11627, 11726, 11777, 11793, 12027, 12033, 12159, 12182, 12377, 12396, 12540, 12667, 12804, 12817, 12850, 12863, 12970, 12998, 13228, 13324, 13620, 13645, 13694, 13803, 13871, 13886, 13934, 14171, 14304, 14352, 14346, 14353, 14375, 14400, 14406, 14555, 14636, 14680, 14830, 14841, 14874, 14914, 14974, 15008, 15163, 15201, 15335, 15410, 15438, 15721, 15745, 15756, 15770, 15797, 15838, 15916, 15937, 16032, 16048, 16074, 16169, 16196, 16258, 16407, 16409, 16416, 16447, 16450, 16460, 16535, 16551, 16696, 16752, 16850, 16914, 16977, 17235, 17238, 17330, 17346, 17582, 17603, 17653, 17875, 17910, 17921, 17938, 17955, 17962, 18033, 18124, 18126, 18138, 18167, 18177, 18195, 18220, 18294, 18377, 18437, 18504, 18832, 18878, 18936, 18946, 18947, 18952, 18953, 19035, 19077, 19217, 19299, 19331, 19437, 19456, 19506, 19620, 19625, 19653, 19683, 19757, 19848, 19973, 20016, 20136, 20178, 20195, 20347, 20429, 20438, 20479, 20512, 20615, 20654, 20713, 20796, 20801, 20838, 21023, 21025, 21061, 21063, 21134, 21226, 21386, 21691, 21825, 21852, 21865, 21976, 22010, 22035, 22347, 22369, 22630, 22645, 22648, 22686, 22787, 22811, 22927, 23010, 23030, 23129, 23187, 23354, 23372, 23438, 23598, 23659, 23702, 23719, 23822, 23911, 23926, 23971, 24023, 24051, 24277, 24335, 24349, 24363, 24513, 24520, 25184, 25226, 25300, 25353, 25354, 25377, 25685, 25840, 25863, 25873, 25914, 25989, 26023, 26040, 26047, 26127, 26233, 26238, 26411, 26486, 26534, 26699, 26732, 26793, 26933, 26961, 27400, 27507, 27526, 27554, 27684, 27827, 27879, 27881, 27905, 27957, 28127, 28415, 28428, 28600, 28615, 28633, 28791, 28835, 28877, 28887, 28958, 29020, 29080, 29230, 29365, 29430, 29431, 29527, 29581, 29614, 29622, 29696, 29712, 29722, 29746, 29778, 29786, 29837, 29881, 29978, 30043, 30057, 30069, 30070, 30150, 30252, 30295, 30297, 30309, 30367, 30373, 30456, 30516, 30542, 30549, 30578, 30626, 30779, 30802, 30841, 30851, 30881, 30925, 31010, 31140, 31167, 31230, 31311, 31378, 31397, 31417, 31427, 31471, 31595, 31609, 31624, 31911, 31914, 31931, 31955, 32023, 32281, 32355, 32396, 32484, 32548, 32564, 32565, 32583, 32670, 32714, 32771, 32815, 32831, 32837, 32855, 32959, 32964, 33110, 33129, 33145, 33186, 33254, 33311, 33436, 33490, 33544, 33590, 33592, 33604, 33941, 33948, 34096, 34127, 34139, 34203, 34294, 34312, 34452, 34534, 34549, 34612, 34623, 34744, 34759, 34812.

Serya D. po 500 złr.

Nr. 48, 135, 169, 226, 249, 283, 326, 335, 428, 549, 623, 682, 698, 778, 910, 929, 959, 998, 1066, 1089, 1376, 1387, 1414, 1420, 1452, 1475, 1654, 1695, 1721, 1790, 1887, 2053, 2079, 2162, 2178, 2232, 2412, 2438, 2497, 2513, 2613, 2624, 2639, 2643, 2731, 2881, 3144, 3160, 3221, 3275, 3385, 3386, 3507, 3531, 3713, 3781, 3920, 4008, 4014, 4055, 4058, 4068, 4086, 4189, 4256, 4358, 4460, 4471, 4569, 4611, 4622, 4715, 4719, 4914, 5169, 5177, 5226, 5251, 5335, 5356, 5684, 5802, 5916, 5919, 5925, 6041, 6054, 6123, 6437, 6846, 6852, 6986, 7005, 7017, 7128, 7139, 7171, 7193, 7329, 7360, 7374, 7444, 7462, 7650, 7720, 8011, 8156, 8327, 8520, 8757, 8849, 8872, 8880, 8943, 8981, 9033, 9062, 9177, 9228, 9322, 9438, 9627, 9648, 9716, 9730, 9734, 9764, 9807, 9847, 9884, 9940, 9943, 9949.

Serya E. po 100 złr.

Nr. 4, 156, 257, 287, 331, 506, 512, 552, 571, 658, 916, 938, 1060, 1331, 1445, 1462, 1465, 1893, 1976, 2010, 2049, 2058, 2182, 2206, 2276, 2310, 2363, 2367, 2404, 2406, 2486, 2500, 2594, 2642, 2646, 2687, 2798, 2826, 2914, 3032, 3040, 3065, 3155, 3212, 3214, 3228, 3274, 3275, 3289, 3408, 3481, 3555, 3716, 3718, 3788, 3803, 3824, 3829, 3991, 4038, 4245, 4256, 4300, 4312, 4371, 4492, 4597, 4657, 4804, 4828, 4853, 4890, 4982, 4999, 5004, 5024, 5025, 5052, 5087, 5131, 5171, 5236, 5250, 5330, 5337, 5359, 5433, 5524, 5591, 5596, 5787, 5790, 5814, 5817, 5909, 5919, 5956, 6074, 6099, 6210, 6316, 6343, 6404, 6486, 6563, 6607, 6710, 6714, 6772, 6907, 6999, 7016, 7035, 7169, 7175, 7241, 7258, 7329, 7410, 7563, 7567, 7580, 8132, 8166, 8180, 8272, 8337, 8353, 8364, 8446, 8473, 8475, 8497, 8639, 8668, 8714, 8795, 8877, 8897, 8931, 8993, 9095, 9105, 9183, 9198, 9206, 9240, 9428, 9502, 9614, 9648, 9665, 9701, 9809, 9998, 10066, 10135, 10259, 10306, 10365, 10454, 10474, 10733, 10766, 10807, 10828, 10912, 10942, 10967, 11030, 11049, 11082, 11166, 11318, 11359, 11418, 11550, 11717, 11734, 11785, 11881, 11962, 11984, 12006, 12241, 12311, 12516, 12533, 12568, 12753, 12917, 13176, 13321, 13331, 13373, 13564, 13568, 13598, 13601, 13666, 13936, 13973, 14015, 14026, 14125, 14140, 14188, 14264, 14315, 14373, 14616, 14809, 14814, 14905, 14990, 15048, 15063, 15199, 15224, 15329, 15412, 15427, 15452, 15457, 15484, 15635, 15697, 15729, 15731, 16000, 16138, 16175, 16192, 16270, 16429, 16577, 16599, 16634, 16895, 16924, 17510, 17516, 17599, 17613, 17790, 17888, 17932, 17945, 17956, 17976, 18113, 18191, 18221, 18336, 18360, 18402, 18507, 18815, 19026, 19090, 19170, 19292, 19434, 19525, 19722, 19874.

Serya F. po 50 złr.

Nr. 165, 167, 269, 343, 425, 479, 592, 626, 763, 805, 808, 907, 1021, 1098, 1217, 1226, 1262, 1318, 1339, 1411, 1433, 1465, 1529, 1542, 1583, 1700, 1911, 1982, 1985, 2223, 2244, 2287, 2323, 2349, 2357, 2460, 2515, 2520, 2723, 2772, 2826, 2893, 2939, 2964, 3031, 3277, 3404, 3436, 3514, 3661, 3841, 3852, 3887, 3898.

Spłatę kapitału za wylosowane obligacje w notach austriackiej waluty uskutecznić będzie bez wszelkich potrąceń począwszy od 1. stycznia 1895 c. k. główna kasa krajowa we Lwowie jako kasa galicyjskiego funduszu propinacyjnego.

Oprocentowanie tych obligacyj ustaje z końcem grudnia 1894.

Kupony od wylosowanych obligacyj za dalszy czas wypłacone, będą przy wypłacie kapitału potrącone.

Na rachunek c. k. Dyrekcji galic. funduszu propinacyjnego wypłacać będą powyższe obligacje także następujące domy bankowe:

w Krakowie: Powiatowa kasa oszczędności jako zastępstwo Banku krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

w Wiedniu: C. k. uprzyw. austriacki Bank dla krajów koronnych,

w Pradze: Wiedeńskie Stowarzyszenie bankowe.

w Berlinie: Czeski Union Bank.

w Berlinie: Živnostenská Banka pro Čechy a Moravu.

w Berlinie: Bank niemiecki,

w Berlinie: Bank drezdeński.

w Frankfurcie n/M.: Niemieckie Stowarzyszenie bankowe, Filia Frankfurcka Banku niemieckiego.

w Stuttgardzie: Württemberskie Stowarzyszenie bankowe.

w Monachium: Bawarski Bank hipoteczny i wekslowy.

w Bazylei: von Speyer et Comp.

w Zurychu: Szwajcarski instytut kredytowy.

w Brukseli: Cassel et Comp.

Nareszcie czyni się wiadomo, że w księgach c. k. głównej kasy krajowej we Lwowie jako kasy galic. funduszu propinacyjnego znajduje się adnotacya a mianowicie:

1. rozpoczęta amortyzacya przy obligacji:

Serya C. na 1000 zł.

Nr. 1020.

Serya E na 100 zł.

Nr. 3239.

2. dokonana amortyzacya kuponów płatnych 30. czerwca 1892 od obligacji:

Serya C.

Nr. 20884, 20885.

We Lwowie dnia 30. czerwca 1894.

K. k. Direktion des galiz. Propinations-Fondes.

Kundmachung.

Bei der am 30ten Juni 1894 stattgefundenen zehnten Ziehung der 4% galizischen Propinationsfonds-Obligationen, wurden nachfolgende Obligationen zur Rückzahlung gezogen:

Serie A. à 10.000 fl.

Serie B. à 5.000 fl.

Serie C. à 1.000 fl.

Serie D. à 500 fl.

Serie E. à 100 fl.

Serie F. à 50 fl.

Die Rückzahlung der gezogenen Obligationen erfolgt ohne jeden Abzug in Noten österreichischer Währung vom 1. Jänner 1895 an bei der k. k. Landes-Hauptkassa in Lemberg als Kassa des galizischen Propinationsfonds.

Die Verzinsung dieser Obligationen hört mit 31. December 1894 auf.

Die von verlostten Obligationen über die Verfallszeit ausgezahlten Coupons, werden bei Auszahlung des Capitals in Abzug gebracht werden.

Auf Rechnung der k. k. galiz. Propinationsfonds-Direction werden obige Obligationen auch nachstehende Bankhäuser einlösen:

in Krakau: Bezirks Sparkasse in Vertretung der Landesbank für das Königreich Galicien und Lodomerien sammt dem Grossherzogthume Krakau,

in Wien: K. k. priv. öster. Länderbank,

Wiener Bankverein.

in Prag: Böhmisches Union Bank,

Živnostenská Banka pro Čechy a Moravu.

in Berlin: Deutsche Bank,

Dresdner Bank.

in Frankfurt a/M.: Deutsche Vereinsbank,

Frankfurter Filiale der Deutschen Bank.

in Stuttgard: Württembergische Vereinsbank.

in München: Bayerische Hypothekar- und Wechsel-Bank.

in Bazilea: von Speyer et Comp.

in Zürich: Schweizerische Kreditanstalt.

in Brüssel: Cassel et Comp.

Schliesslich wird bekannt gegeben, dass in den Kreditbüchern der k. k. Landes-Hauptkassa in Lemberg als Kassa des galizischen Propinationsfonds folgende Vormerkung haftet, und zwar:

1. die eingeleitete Amortisirung bei der Obligation:

Serie C über 1000 fl.

Serie E über 100 fl.

2. die bereits erfolgte Amortisirung der am 30. Juni 1892 fälligen Coupons von den Obligationen Serie C.

Lemberg, am 30. Juni 1894.

W y k a z

Ausweis

wylosowanych na dniu 30. grudnia 1893 i poprzednio
4% obligacyj galic. funduszu propinacyjnego wraz z ter-
minami wypłaty.

über die am 30. Dezember 1893 und die in den früheren
Ziehungen verlostten 4% galizischen Propinationsfonds-
Obligationen sammt den Rückzahlungs-Terminen.

Serya i kwo- ta kapitalu złr. Serie und Kapitals- Betrag Gulden	Nr	Termin wypłaty dnia	Nr	Termin wypłaty dnia	Nr	Termin wypłaty dnia	Nr	Termin wypłaty dnia	Nr	Termin wypłaty dnia	Nr	Termin wypłaty dnia	Nr	Termin wypłaty dnia	Nr	Termin wypłaty dnia
		Rückzahlungs- Termin den		Rückzahlungs- Termin den		Rückzahlungs- Termin den		Rückzahlungs- Termin den		Rückzahlungs- Termin den		Rückzahlungs- Termin den		Rückzahlungs- Termin den		Rückzahlungs- Termin den
A. 10.000	11	1/7 1894	80	1/7 1894	246	1/7 1894	360	1/7 1894	604	1/7 1894	798	1/7 1894				
	26	" "	138	1/7 1892	274	" 1893	364	" "	699	1/7 "	967	1/7 "				
	47	" "	209	1/7 1894	333	1/1 "	465	" 1894	722	1/7 "	976	1/7 "				
B. 5.000	72	1/7 1894	371	1/1 1893	737	1/7 1894	863	1/7 1894	1413	1/1 1894	1764	1/1 1894				
	177	" "	398	1/7 1894	777	" "	1034	1/1 1893	1483	1/7 "	1843	1/7 "	1938	1/7 1894		
	240	" "	472	" "	794	" "	1170	1/7 1894	1490	1/1 "	1886	" "	1953	" "		
	322	1/1 "	690	1/1 "	818	" "	1278	" "	1516	1/7 "	1897	" "	1993	" "		
	352	1/7 "	703	1/7 "	857	" "	1293	" "	1531	1/1 1893	1915	" "				
C. 1.000	24	1/1 1893	3541	1/7 1894	8301	1/7 1894	13109	1/1 1894	18055	1/7 1894	22841	1/7 1893	26504	1/7 1894	31201	1/7 1894
	44	" 1892	3561	" "	8392	" "	13190	1/7 "	18164	" "	22848	" 1894	26576	" 1893	31396	" "
	60	1/7 1894	3567	" "	8397	" "	13273	" "	18171	1/1 "	22863	" 1893	26583	" 1894	31441	" "
	102	" "	3692	" "	8407	" "	13288	" "	18189	1/7 "	22887	" 1891	26678	" 1892	31467	" "
	115	" "	3799	1/1 "	8578	" "	13323	" "	18259	" "	23014	" 1894	26760	1/1 1894	31486	" "
	127	" "	3873	1/7 "	8615	" 1892	13340	" "	18309	" "	23019	" 1893	26814	1/7 "	31507	" "
	253	" "	3903	" "	8631	" 1894	13485	" 1893	18455	1/1 "	23085	" 1890	26833	" 1893	31528	" "
	308	1/1 "	4050	" "	8724	" "	13491	" 1894	18488	1/7 "	23087	" "	26914	" 1894	31530	" "
	313	1/7 1892	4064	" 1892	8748	" "	13623	" "	18507	" "	23110	1/1 1894	26936	" "	31579	" "
	340	" 1894	4090	" 1894	8842	1/1 1893	13702	" "	18515	" "	23119	1/7 1892	26938	" "	31599	" "
	375	" "	4096	" "	8928	1/7 1894	13797	" "	18559	" "	23120	" "	26978	" "	31636	" "
	418	" "	4200	" "	8976	" 1893	13807	" "	18575	1/1 1892	23173	" 1894	27003	" "	31667	" "
	441	" "	4222	" "	8984	" 1894	13931	" "	18645	1/7 1894	23181	1/1 1893	27023	" "	31670	" "
	670	" "	4243	" "	9056	" "	13940	" "	18793	" "	23212	1/7 1894	27073	" "	31793	" "
	672	" 1892	4404	" "	9100	" 1892	13941	" "	18803	" "	23250	1/1 1893	27387	" "	31803	" "
	687	" 1894	4449	" "	9177	" 1893	14074	" 1892	18891	" "	23454	1/7 1892	27571	" "	32105	" "
	748	" "	4495	1/1 1891	9179	" "	14079	1/1 1894	19039	" "	23465	" 1894	27622	" "	32165	" "
	814	" "	4601	1/7 1894	9246	" 1894	14106	1/7 "	19086	" "	23475	" 1893	27717	" "	32231	" "
	846	" "	4730	" "	9295	1/1 "	14173	" "	19268	" 1893	23484	" 1894	27736	1/1 1893	32365	" "
	852	" "	4824	" 1893	9360	1/7 "	14284	" "	19355	" 1894	23548	" "	27786	1/7 1894	32402	" "
	864	" "	4954	" 1894	9470	1/1 "	14462	" "	19504	" "	23722	" "	27798	" 1893	32494	" "
	911	" "	5081	" "	9553	1/7 "	14469	" "	19572	" "	23815	" "	27806	" "	32501	" "
	941	" "	5174	" "	9704	" 1893	14498	" "	19712	1/1 "	23878	1/1 1894	27809	" "	32615	" "
	955	" "	5290	" "	9779	" 1894	14524	" "	19775	1/7 "	24038	" 1892	27841	" 1894	32624	" "
	1003	1/1 "	5451	" "	9824	" "	14559	1/1 1893	19859	" "	24105	" 1894	27900	" "	32673	" "
	1021	" 1893	5452	1/1 "	9904	" "	14609	1/7 1894	19898	1/1 "	24120	" "	27944	" "	32777	1/1 1893
	1031	1/7 1894	5455	1/7 "	9925	" 1893	14776	" "	19966	1/7 "	24252	" "	28277	1/1 "	32845	1/7 1894
	1056	" "	5458	" "	9929	" 1894	14842	1/1 1894	20042	" "	24273	" "	28358	1/7 "	32972	" "
	1147	" 1893	5557	" "	9936	" "	14898	" "	20060	1/1 "	24281	" 1893	28370	" "	32983	" "
	1339	" 1894	5579	" "	9937	" "	14949	" 1893	20092	1/7 "	24299	" 1894	28393	" "	33023	1/1 "
	1368	" "	5644	" "	10028	" "	15004	1/7 1894	20204	" "	24327	1/1 1893	28545	" "	33084	" "
	1489	" "	5923	" 1893	10471	" 1893	15061	" "	20210	" "	24389	1/7 1892	28651	" "	33119	1/7 "
	1506	" "	5959	" 1894	10491	" 1894	15120	" "	20332	" "	24403	1/1 1894	28657	" "	33143	" "
	1606	" "	5977	" "	10604	" "	15139	" "	20337	" 1893	24416	1/7 1893	28680	" "	33189	" "
	1626	" "	6031	" 1891	10621	" "	15147	" "	20388	" 1894	24417	1/1 1894	28691	" "	33255	" "
	1734	" "	6130	" 1893	10633	" "	15334	" "	20466	" "	24423	" 1893	28772	" "	33309	" "
	1757	" "	6260	1/7 1894	10641	" "	15373	" "	20501	" "	24440	1/7 1894	28906	" 1891	33333	" 1892
	1819	" "	6307	" 1893	1081	1/1 "	15382	" "	20555	" "	24508	" 1893	28909	" 1894	33442	" 1894
	1849	" "	6400	" 1894	10705	1/7 "	15610	" "	20647	" "	24521	" 1894	29079	" "	33444	" 1893
	1899	" "	6456	" 1893	10737	" "	15686	" "	20671	" "	24623	" "	29137	" "	33447	1/1 1894
	1915	" "	6519	1/7 1894	10761	" "	15743	" "	20763	" "	24839	" 1892	29141	" "	33607	1/7 "
	1944	" 1892	6537	" "	10770	" "	15830	" 1890	20832	" "	24846	" 1894	29147	" "	3361	" "
	1949	" 1894	6538	" "	10798	" "	15877	1/1 1893	20895	1/1 "	24947	1/7 1893	29165	" "	33689	" "
	2013	" "	6617	" "	10807	" 1893	15893	1/7 1894	21348	1/7 "	25019	1/7 1894	29193	" "	33734	" "
	2042	" "	6620	" "	10906	" 1894	15926	" 1892	21427	" "	25154	1/1 "	29281	" 1893	33	

Lemberg, am 30. Juni 1894.

